

Fırat Çandır

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

21.09.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Fırat Çandır

26 Şubat 1980 yılında İstanbul'da doğdum. Aslen Sivas'lı olup halen İstanbul'da yaşamaktayım. Şiir yazmaya lisede başladım ki; ilk aşık olduğum dönemlere rastlar :))) . daha sonra ayrılıklar yaşamaya başladıkça duygularımı anlatmanın en iyi yolu şiir diye düşündüm ve yazmaktan yılmadım. Yeni ilişkiler ve yeni ayrılıklarla tanıştım yine yazdım yine yazdım... Artık aşk yaşamaktan çok acı çektiğime inanıyorum ve bu yüzden aşktan korkuyorum. Sürekli bir mutsuzluk içinde hep ağlamaklı şiirler yazıyorum. Ama yine de yılmadım birgün gerçek aşkı, herşeye göğüs gelecek herşeyi kabullenecek aşkı bulacağıma inanıyorum. Duygularıyla...

(kendi kaleminden)

25 Gün

Soldu ruhumun gl bülbülü
Artık dünyam boş ve karanlık
Bedenim dar geliyor ruhuma
Döner diyorlar bekle birgün
Gvenmiyorum ben şansıma...

Gidişin geldikçe yitik aklıma
Saatler isyan eder ömrüme
Söz geçmiyor virane gönlüme
Sus diyorum yeter artık
Sürekli senden bahsedene...

Ellerin vardı küçük ve güzel
Saçların koyu gece karası
Gözlerin yeşil yürek yarası
Başladı ve bitti yoktu arası
Net 25 gün kalmadı darası...

Fırat Çandır

Affet Beni

Biliyorum istemedem üzdüm
Kırdım seni farkında olmadan
Ama diz çöküyorum önünde
Yalvarırım affet beni...

Belki yanlıştı düşüncelerim
Hareketlerim ağırdı bir yerde
Yada sözlerim incitti yüreğini
Ne olursun affet beni...

Ölseydimde görmeseydim
Gözündeki o iki damlacığı
Yaşadıklarımızın hatırına
Gözlerime bak affet beni...

Fırat Çandır

Ah Keşke

Ah bir de acıtmasa yaşamak keşke
Yaşıyor olmak hiç bu kadar sıkmasa
Anlamsız gelmese şu sevda sözleri
Gecemin yüzüne vurmasa usulca
O asi o delidivane hırçın rüzgar
Güllerimi savurmasa düşlerimin içinde
Yıldızları serpiştirmese denizlerime keşke...

Ah bir de seni getirse bana keşke
Seni uçuştursa dünyama göklerime
Sonra usul usul kollarıma bıraksa
Birden çiçekler açsa karakışlarımda
Birden bahar gelse yaz gelse
Ve sen hiç gitmesen yanımdan
Hiç çıkmasan canımdan kanımdan keşke...

Ah bir de beni uyandırmasa keşke
Uyanıp seni görememenin acısı
Seni seviyorum diyememenin ağrısı
Düşmese, düşmese şu zavallı gönlüme
Kapının önünde diz çökmese umudum
Cümleler donup kalmasa dudaklarımda
Yağmurlar yağmasa pencereme keşke...

Ah bir de sen gitmesen hayatımdan keşke
Hep kalsan bende bedenimde benliğimde
Birlikte olsak kurduğum hayallerde
Tek başıma kalmasam o koca odada
Yapayalnız kalmasam umut bahçemde
Hani sende olsan koşarken güneşe
Herkesine inat sende olsan keşke...

Ah bir de sensizlik olmasa keşke
Sırf içinde senin adın geçtiği için
Satırlar güzel gelmese gözlerime
Kağıt kaleme sevdasını sarar gibi
Aşığını okşar gibi yakışmasa bir de
Kelimeler yitirmese anlamını bir kere
Sensizlik bu kadar zor olmasa keşke...

Fırat Çandır

Altı Üstü

Altı üstü seviyordum
Ne vardı ki bunda,
Altı üstü yanıyordum
Gizliden cayır cayır,
Altı üstü ağlıyordum
Duyma diye sessiz,
Altı üstü ölüyordum
Gecelerde ümitsiz...

Fırat Çandır

Ama Şimdi İki Ayrı...

Gölgenin ensesine söylüyorum
Yüzünün cephesine söyleyemediklerimi
Hatırlar mısın son görüşmemizi
Yüzün önüne eğilmiş sesin korkak
Dilin sürçerek biraz da zorla söylemişti
"Kusura bakma bu aşk bitti"
Oysa ne güzel başlamıştı bu ilişki
Kusura bakılacak tarih çoktan geçmişti
Ama şimdi iki ayrı insan ayrı çelişki...

Çanımı acıtan şey aslında gidişin mi
Öksüz ve yetim bırakıp kendime
Yoksa beni bi başıma terkedişin mi
Çözemediğim aşkın bilmecesi mi
Duymak istediklerimi söylemeyişi mi
Yoksa söyleyişin mi istemediklerimi
Kalmadı içimde kıpırdayan bir nesne
Tarumar ettin yaşama hevesimi
Ama şimdi iki ayrı beden ayrı kişi...

Ne kavuşmaktan ne barışmaktan anlarız
Özlem çekip hasret ekip vuslat bekleriz
Aşkı yaşamayı beceremeyen hastalarız
Ne sevmeyi ne de ayrılmayı başarırız
Bir araya gelsek susar susar bağırırız
Yanyana ya da ayrı diyarlarda
Kabul et iki koca bebek iki şapşalız
Sevda oyunu oynayan iki tuhaf insanız
Ama şimdi iki ayrı dünya ayrı gayrı...

Sen değiştiñ belki ama ben eski benim
Genelde sağnak yağışlı yer yer deliyim
Senin için neler yaptım neler söyledim
Kendimce neleri feda ettim sana ama
Şana yaranamadım ve yetiremedim
Ötesini bilmem bir seni sevdim
Senden güzelini billahi görmedim
Zaten yıllardır kimseyide sevmedim
Ama şimdi iki inatçı ihtiyar iki öksüz...

Fırat Çandır

Amade

Öyle derin
Kör bir kuyu gibi
Gece kara gözlerin
Bense o kuyunun
Gönüllü kurbanıyım
En dibe düşmeye hazır...

Bakışlarını dik üzerime
Sapla ne olur
Kansız bıçaksız acımasız
Korkma batır bağrıma
Sonra sar beni
Kapkara saçlarınla
Bir serçenin yavrusuna
Çırpınışı gibi
Bir ana bebeğini
Okşar gibi sarmala...

Yaktım gemileri
Döktüm taşları içimden
Bir sana indirdim
Herkes'e sert gardımı...

Fırat Çandır

Amalar

Aşk Őiri olsun isterdim
Ama olmadı...

Kefen beyazı sayfalara
Kan kırmızı duygularla
İntihara meyilli acınası
Cümleler kurabiliyorum
Varlığının gurbetinde...

Kilometreler yok aramızda
Yarım metre, 20 sene...

Ama varlığın yokluğundan
Çok çok uzaklarda...

Elimi uzatsam tutarım
Ama ruhsuz...

Elimi uzatsam dokunurum
Ama samimiyetsiz...

Fırat Çandır

Aradığım

Birini arıyorum
Kim olduğunu bilmediğim
Ve hiç görmediğim...

Birini soruyorum
Adı ve kimliği
Sesi ve rengi
Kokusu belirsiz...

Birini buluyorum
Güneş saçlı
Deniz gözlü
Buğday tenli...

Birini seviyorum
Hayalimde canlanan
Düşlerimde bulduğum
Sen olmandan korktuğum...

Fırat Çandır

Aramızda Birşey Var

Aramızda birşey var
Bilmem farkında mısın
Seni görünce istesemde
İstemesemde değişiyorum...

Sana söylemek istediğim
Kalbimde doğan ve büyüyen
Ama bir türlü söyleyemediğim
Canım anla artık...

Baksana nasıl çarpıyor kalbim
Yüzüm nasılda kızarıyor
Dudaklarıma kadar geliyor
Olmuyor söyleyemiyorum...

Bu şey dilimin ucunda
Senin gözünün parıltısında
Söylemek istediğim aslında
Seni seviyorum...

Fırat Çandır

Asker ve Adam

Asker olunca adam olursun dediler
Daha 15 yaşında seni sevdiğimi
Sana aşık olduğumu bilmediler
Asker olunca adam olursun dediler...

Çocukluğumdan beri acılar çektiğimi
Babamla ev geçindirmece oynadığımı
Küçük ellerimle borç ödediğimi bilmediler
Asker olunca adam olursun dediler...

Doğmadan öldüğümü kötü kaderimi
Beni doğururken ağlayarak ölen annemi
Onu birkez öpemediğimi bilmediler
Asker olunca adam olursun dediler...

Fırat Çandır

Aşık Olmamışsın

Güneş oldunda sıcacık
Hergün yeniden battın mı
Sabahları tekrar canlanıp
Akşamına öldürüldün mü
Renk renk açıp çiçek gibi
Hoyratça solduruldun mu
Yaşarken ruhun çalınıp
Canlı cesete döndün mü
Daha nefes alırken derin
Cehennemleri gördün mü
Yazın ortasında sıcakta
Eksi derecede dondun mu
Bir o denizden bir ona
Balık misali çırpındın mı
Gökte yaralı bir kuş gibi
Acılar çekerek uçtun mu
Sen beni nasıl anlarsın
Sen hiç aşık olmamışsın...

Fırat Çandır

Aşk Bulmacası

Bir sevgi bulmacasında
Kare kare bölünmüş canım
Yandığı kadar yanıyor zaten
Soldan sağa üç harfti işkence...

Ben seni anlayamadım
Seni sevmeyi çözmeyi bilemedim
Düşünüp buluyor ve ağlıyorum
Soldan sağa üç harfti işkence...

Eskisi gibi değil yaşam
İlgimi çekmiyor yıldızlar
Biliyor musun şiir bile yazamıyorum
Soldan sağa üç harfti işkence...

Sen her zaman haklıydın
Her zaman güzeldin gözümde
Nede olsa sevdiğimdin
Soldan sağa üç harfti işkence...

Bütün bu dertlerin acılarını
Karmaşanın bölünmüşlüğün
Tek bir ismi açıklaması vardı
Soldan sağa üç harfti işkence...

Sevgi üstüne herşeyim
Korkularım acılarım sen
Ve yaşamımda ki tüm şeyler
Soldan sağa üç harfti işkence...

Arıyorum aramasınada ümitsizim
Ne kadar bulabilirim ki seni
Bomboş bitkin ve umarsız gözlerle
Soldan sağa üç harfti işkence...

Günlerim geçiyor bulutlarla beraber
Işıklarım sönüyor kor gibi yüreğimde
Canım bile acımıyor artık biliyor musun
Soldan sağa üç harfti işkence...

Fırat Çandır

Aşk Canımı Yakıyor

Meğer bildiğim gibi değilmiş
Sevda denilen aşk denilen şey
Sevgi zindanmış aşk zulüm
Mutluluk işkence yar gardiyan
Aşk canımı yakıyor...

Bülbüller sahteymiş gül yapay
Faydası yokmuş dokunuşların
Ve sözler ifade etmiyormuş
Anlatamıyormuş hiçbirşeyi
Aşk canımı yakıyor...

Aşk oyuncak değil bitanesi
Kırıldın mı yenisini alasin
Yada bir çocuk oyunu değil
Olmadı mı değiştiresin cayasın
Aşk canımı yakıyor...

Bunun adı ayrılık bitanesi
Çocuk değilim ki avunayım
Başka başka oyuncaklarla
Sarda karanlıktan korunayım
Aşk canımı yakıyor...

Fırat Çandır

Aşk Dedigin

Bir tutam sevda
Bir küçük bakış
Gecelerce yanıp tutuşan
Senin aşk dedigin...

Bile bile yandığın
Gizli gizli ağladığın
Koşupta yakalayamadığın
Senin aşk dedigin...

Gözlerindeki gizemde
Dudaklarındaki izde
Bulduğunu sandığın
Senin aşk dedigin...

Üzülme birgün belki
Bulacaksın inanki
Zaten umutlanmaktır
Senin aşk dedigin...

Fırat Çandır

Aşk Engel Tanımaz

Sevdan karasaplı bıçak
Sertçe saplandı yüreğimin
Küçük hayatımın ortasına
Günlerim çalındı takvimden
Güneşim kayıp gökyüzünde...

Suskunluğun şarkımın sesi
Sana yazdığım şiirlerin
Mürekkebi dökülen kanım
Kağıdım buğulu bakışların
Ve kalemimse kirpiklerin...

San ki masalsı bir yaşam
Kısa bir çocuk oyunu gibi
Yakalanmaktan korktuğumuz
Çocuk telaşı çocuk edasıyla
Kocaman seviyorum seni...

Hoyrat bir rüzgar değil
Şımarık ve ılık bir meltem
Yıkıcı bir kasırga değil
Çıldırta bir mutluluk gibi
Kaçtı mı bir daha gelmez...

Korkmaz hiçbirşeyden
Onun için hiçtir mesafeler
Yoktur yüce dağlar taşlar
Biliyor musun sevgilim
Aşk asla engel tanımaz...

Fırat Çandır

Aşk'a Sorgu

Benim silahımdır besteler
Kurşunlarımsa notalar
Lojistik destekte duygular
Yardım ve yataklıktan aranıyor
Sorgulanmak üzere evet
Suçludur ellerim ve dilim...

Çeşitli çap ve ebatlarda
Şevdalarım oldu benim
Ve kimbilir irili ufaklı
Kaç aşka mekan oldu kalbim
Hatta bitmiş kaçına mezar...

Aşkım öyle büyüdüki birgün
Gözüne battı birilerinin
Ve ölümüne bitiriliverdi...

Mahkemede sorgulanıyorum
Ortağın sevdalın kim diye
Adını vermiyorum kimseye
Plan belliydi aslında
Kız şöyle bir süzülecek
Çocuk safça aşık olacak...

Kimdir bizi bu yola iten
Nasıl anlatmalı ne söylemeli
Onu size eleverememki
Tanımanız yaşamanız gerek
Aslında suçlu soyut birşey
Ama onu durduramazsınız
Çoktan yayılmış dünyaya
Bulaşmış nice insanlara...

Aşırı aşktan mahkum oldum
Tutanaklara böyle işlendi
Bu yolda çizildi yazım
Kelepçelendim gözlerine
Ücralara itildim atıldım
Barikatlar kuruldu korkulardan
Korkmadan direnen savaşılan
Gececek arkasına sahip olacak
İstedığı aşkına sevdasına
Yakalandım bir kere
Yakalandım aşkına gülüm
Siyasal değil suçum sevdasal
Cezası yaşarken ölüm...

Fırat Çandır

Ayaz

Yine çıktı karşıma cesurca gece
Yanında candaşı yoldaşı ölüm
İliklerime kadar işlemiş soğuk
Çivi gibi çarpıyor sertçe yüzüme
Düşüşen üşüyen kar taneleri
Gözyaşlarımı bastırıyor yağmur
Anladıysan parçalı bulutlu aklım
Karla karışık yağmur vuruyor
Dalgalı gönlümün kıyısına...

O kadar güzelsin ki sen
Cesaret işi karşında durmak
Gözlerine bakıp cümle kurmak
Olmamalı dünyada güzelliğin
Senden daha iyi bir karşılığı...

Yaz'ım çoktan bitti biliyorsun
Ayaz mevsimi şimdi ben de
Uçuşan saçların semalarda
Anılarım gitti kayboldular
Uçuştun ve kayboldun sen de
Gözünün rengi aktı gözümde
Elimde değil artık yaşamak
Neyleyim ela'sı silinmişse
Aşkını, yarini kaybetmişse...

Soldu renkler ve kırmızı güller
Anlamını yitirdi tüm kelimeler
Cümleler yetersiz anlamaya
Hep uğraştı benimle kader
Ve bıraktığı acılı bir keder...

Fırat Çandır

Baba Olunca Anlarsın

Merhaba sevgili babacığım
Nasılsın diye sormuyor
İyi olman için dualar ediyorum...

Doğduğumda beni kucağına alıp
"Adın Umut olsun" demiştin
Beni ilkokula kadar
"Umudum" diye okşadın ve sevdim
Okula başlayınca
"Sen artık koca adam oldun" deyip
Sadece başımı sıvazladın...

Derslerime yardımcı olmak için
Benden çok sen çabalardın
Benim aklım oyunda televizyonda
Bunu bilirdin ve saklamazdın
Bunu nereden bildiğini
Hiç anlamamıştım...

Yolda giderken birgün
Başka bir babanın
Oğluna vurduğunu gördüm
Koşarak sana geldim
Ve sana sordum
"Baba o adam kıydı,
Sen bana kıyar mıydın"
"Ben sana kıyamam" demiştin
Küçüktüm sebebini anlamamıştım
Baba olunca anlarsın demiştin
Ben baba oldum ve seni
Çok ama çok iyi anladım...

Okul yıllarım bitti
Artık ekmek peşindeyim
Babam senin izindeyim
Meğer ne zormuş çalışmak
Eve ekmek getirme kaygısı
Bütün gün birileriyle uğraşmak
Adamlığını yitirmeden kazanmak
Güler yüzlü ve merhametli kalmak
Meğer ne zormuş baba olmak
Hem bütün gün ağır yükler
Yetmezmiş gibi ağır sözler
Hem bedenim hem ruhum
Gitgide ezilmesine rağmen
Eve gelince benden ve annemden
Şefkatini ilgini hiç esirgemezdin
Nasıl başardığını sormuştum
Baba olunca anlarsın demiştin
Ben baba oldum ve seni
Çok ama çok iyi anladım...

Askere gitme vakti geldin
"Vatan sana emanet" dedin
Bana emanet babam rahat ol
Sizi önce Allah'a sonra size
Vatan önce Allah'a sonra bana
Emanete ihanet olmaz
Bunuda senden öğrendim...

Beni asker ocağına gönderdin
Belki yemedin belki içmedin
Ama beni hiç muhtaç
Beni hiç yetim bırakmadın
Mektuplar attın telefonlar açtın
Bana gülüyordun ama
Belki içinden kan ağladın
Bir insan çocuğunu bu kadar
Kendinden bile fazla sever miydi
Baba olunca anlarsın demiştin
Ben baba oldum ve seni
Çok ama çok iyi anladım...

Birtek ilk zamanlar
Gelinini istememiştin
Sonradan onuda sevmiştin
Hatta bir ara onu benden
Daha çok sevdiğini sanmıştım
Eee onu ben seçmiştim
Beni ise sen yetiştirmiştin...

Her akşam o hatırlatıyor
Anama ve sana dua etmem için
Yanyana diz çöküp ellerimizi açıyoruz
Yüce rabb'imden tek isteğimiz
İkinizde mekanını cennet etsin...

Meğer insan neleri özlermiş
Birşeyler yiyip içerken
Ağzından çıkan o tuhaf sesler
Çok kızardık sana
Şimdi düşünüp gülümsüyorum
Hatta bazen yemekte
Şöyle bir çocuklara bakıyorum
Çorbaya kaşığıma daldırıyor
Ağzıma yaklaştırıyor
Başımı havaya kaldırıyor
Ve sessizce "Bu senin için" diyor
Öyle bir höpürdetiyorum ki
Çocuklar bana bakıyor
"Ya baba" diye çıkışıyorlar
Aynı sen ve ben gibiyiz
Tek farkımız artık ben babayım
Onlar çocuk ve sen yoksun...

Hani Şu çok bilmiŐ tavruların
Bilge gibi konuŐmaların vardı ya
O kadar çok konuŐur bizi sıkardın
Ya bildiklerimizi anlatırdın
Ya da bilmediğin konularda
Olur olmaz yorum yapardın
Biliyor musun ne öğrendim
Yeni nesil hep daha çok öğreniyor
Şimdi ben de senin gibi
KarıŐıyorum birŐeylerine
Çok kızıyorlar biliyorum
Elimde değil dayanamıyorum
Baba olunca anlarsın demiştin
Ben baba oldum ve seni
Çok ama çok iyi anladım...

Artık g vakti geldi demiŐsin
Duydum ve kahroldum
Hemen koŐtum sana koŐtum
Beni yanına sokmadılar
İstememiŐsin neden baba
Bunca yıldır hep bana dosttun
Şimdi ne oldu da
Beni yanına bile yanaŐtırmadın
Elbet vardır bir sebebi
Diye diye kendimi avuttum
Sonra içeriden
Acı bir feryat duydum
Anamın yere yığıldığını gördüm
Yine içeri alınmadım...

On dakika sonra biri yanaŐtı
Yüzüme baktı
"Hem anadan hem babadan,
Artık teksin başın sağolsun"
Bir not ilette ufak bir kağıtta
Kırık dökük bir yazıyla
"Beni en son gördüğün gibi,
Mutlu hatırlamanı istiyordum"
Neden dedim babam neden
Baba olunca anlarsın demiştin
Ben baba oldum ve seni
Çok ama çok iyi anladım...

Fırat Çandır

Babama

O küçücük dünyamın rakipsiz kahramanı
Korktuğumda sığındığım güvenli kucak
Daracık dünyamın en güçlü adamı
Ve tanrı babayı yarattı...

Çok uzun bir boyu var onun
Koşup koşup kucağına sıçradığım
Tehlikeler karşısında güvendiğim
Ve tanrı babayı yarattı...

Elleri var onun kocaman kocaman
Bana çikolatalar oyuncaklar getiren
Kafamı bir kerede okşayabilen
Ve tanrı babayı yarattı...

Arasında oyunlar oynadığım
İnce uzun bacakları var onun
Geniş çok geniş omuzları var
Huzurla yaslanıp göğsüne uyuduğum
Ve tanrı babayı yarattı...

Dolu dolu gözpınarları var onun
Ama kapakçıkları sıkı sıkı kapalı
İçi kan ağlasada gözleri ağlamayan
Ve tanrı babayı yarattı...

Annem kadar sever çocuklarını
Ama annem kadar gösteremez
O otoriter bir adam o babam
Sadece sezdirir hissettirir sıcaklığını
Ve tanrı babayı yarattı...

Fırat Çandır

Bahtsız

Biz doğduğumuzda
Kundak yerine kefene sarıldık
Adımız mezar taşına kazındı
Kimliğe değil...

Sevdayla bakan gözlerden önce
Hasretle yanan yürekleri bildik
Acıyla yoğruldu hamurumuz
Mutluluğu hiç bilmedik...

Öğretilmedi bir dilbere
Nasıl hitap edileceği
Baygın baygın ve çaktırmadan
Nasıl süzüleceği...

Hiç sorulmadı ki fikrimiz
Sezon geçirmede
Tuttuğumuz takım yenilgisiz
Karaydı ve siyahtı rengimiz...

Bir teşekkürü bile bayram bilip
Yetinmeyi düşledik
Azarlamalar düştü payımıza
Kader deyip geçiştirdik...

Fırat Çandır

Bak Dinle

İki kelimelik iki nefeslik bir şarkı değil bu
Yada üç beş notadan oluşan beste değil
Bir duygu yumağı duyguları körelmişlere
Sevgi seli umutsuzluklarda boğulanlara
Sana yazdım sana söylüyorum bak dinle...

Ellerimdesin avuçlarımın ortasında içinde
Kader seni almaya çalışırken tüm gücüyle
Ellerimi kapatmak tek yapabileceğimse
Sadece şiirler ekebiliyorum bahçelere
Sana yazdım sana okuyorum bak dinle...

Fırat Çandır

Bana Yalan Söyle

Hadi bana yalan söyle
Gözlerimin içine bak
Kömür kara gece kara
Kapkara gözlerime bak
Ve bana seni sevmiyorum
Seni özlemiyorum de...

Gecenin bir yarısında
Çiğliklerle uyanmıyor
Heran seni aramıyorum
Herkeste seni görmüyor
Başkasını seviyorum de
Artık onu öpüyorum
Geceleri onunla sevişiyor
Kendimi ona adıyorum
Onunla çok mutluyum de...

Gözlerimin içine bak
Deniz mavi boncuk mavi
Gökler mavisi gözlerinle
Ve bana seni sevmiyorum
Seni özlemiyorum de
Hadi bana yalan söyle...

Fırat Çandır

Beceremedim

Sevmek istedim seni delicesine
Gözlerini seyretmek istedim
Sana sarılmak istedim ama olmadı
Seni sevmeyi bile beceremedim...

Aradım her bulduğum boşlukta
Ağlamaktan arta kalan dakikalarda
Odana bahçeye kalbime heryere baktım
Seni bulmayı bile beceremedim...

Herkes birşeylerden korkuyor
Ölümden yalnızlıktan herhangi şeyden
Bense çaresiz ve yalnızım ama
Sensiz korkmayı bile beceremedim...

Önceleri umursamadım gidişini
Nede olsa gençtim bulurdum
Ama olmadı bulamadım çünkü
Seni unutmayı bile beceremedim...

Hani şu komşunun kızı var ya
Eskisi gibi güzel ve endamalı
Ona baktıkça seni hatırlıyorum
Seni aldatmayı bile beceremedim...

Altı üstü yalnızdım sen yoktun
Olsun hala konuşabiliyorum
Muhabbet kuşumla sarılamasamda
Sensiz kalmayı bile beceremedim...

Sen gittin ya bitti herşey
Sevmekten sevmekten vazgeçtim
Bırak sensiz yaşamayı çiçeğim
Sensiz ölmeyi bile beceremedim...

Fırat Çandır

Beddua 1

Allahtan dilerim ki
Yazların güneşsiz
Baharların çiçeksiz
Kışların soğuk
Güzlerin karanlık
Gözlerin nemli
Kalbin mutsuz
Ruhun umutsuz
Evin huzursuz
Sağlığın bozuk
Ömrün çabuk geçsin...

Fırat Çandır

Beddua 2

Nasıl ki
Ben sana kavuşmadıysam
İstemem
Şende sevdiğine kavuşma
İster bencillik de
İster alçaklık ama
Ben olmadım
Dilerim Allah'tan
Şende mutlu olma...

Fırat Çandır

Bekliyorum

Şimdi terkedilmiş eski
Ve kimbilir kaç zamandır
Benden ve benim gibilerden başka
Tek bir yolcunun bile uğramadığı
Yer yer tahta kurularınının
Minik karıncaların ve kuşların
Belki isteyerek belki zoraki
Mesken tuttuğu
İzbe bir tren istasyonunda
Yamuk yumuk kırık dökük
Uzun soğuk ve paslı raylarında
Senelerdir gelmeyen
Senelerdir dumanı tütmeyen
Düdük sesi duyulmayan 'çuf'lamayan
Belki geri getirir ümidiyle
Seni götüren o treni bekliyorum...

Şimdi ıssız bir limanda
Güneşin doğuşunda ve batışında
Gökyüzünün mavisinde kızılında
Köhne cansız ve uykulu
Tuzdan boyası dökülmüş
Dalgalarla vuruşmaktan
Vücudu darp ve yaralarla dolu
Kürekleri yani kolları kırılmış
İnadına ve asiliğine beyaz
Yılların yorgunluğuyla mahmur
Sırtından limana zincirli
Ama yüzü hala gülebilen
İhtiyar bir balıkçı teknesi gibi
Bana birkez daha dokunacaksın
Gelipte enginlere açılacaksın diye
Amansız ufukları bekliyorum...

Fırat Çandır

Belirsiz

Elimde olsa gözlerine
Gözlerine boyardım gökleri
Tenine yakardım toprağı
Buğday mı başak mı belirsiz...

O bal gözlerin arkasında
Kömür karası bir sevda
Alacakaranlık bir renk
Mavi mi yeşil mi belirsiz...

Ben kendimi feda ediyorum
Herşeyimden vazgeçiyorum
Şadece seni seviyorum
Ölümüne mi değil mi belirsiz...

Heryerde hırçın ela gözlerin
Denizlermi göklermi benzerin
Sana uzanıyor ellerim
Tutar mı tutmaz mı belirsiz...

Bir garip sıcak sanki tenin
Hasretle yakmasını beklediğim
İçimdeki arsız yangın sensin
Yakar mı yakmaz mı belirsiz...

Dudaklarımda sırılsıklam ismin
Ruhumda hapis fısıltılı sesin
Öksüz kalır sensiz yüreğim
Yaşar mı yaşamaz mı belirsiz...

Fırat Çandır

Ben Daha Büyümedim

Bugün yine bir başıma dolaşıyorum
Şehrin ıssız ve sinsi sokaklarını
Baharlarla girip bir başından
Karakışlarda çıkıyorum içim ürpermiş...

Yüreğimde çocuksu bir isyan var
Sensizliğin sesiyle durmadan çoşan
Defterimin arasında kurumuş bir gül
Ve siyah beyaz aşk hikayeleri kadar...

Bugün yine bir başıma izliyorum
Denizin üstündeki masum gün batımını
Bırakın yansın kanasın ayakizlerim
Ellerim ağlasın yetim kalmışlığına...

Gözlerimde çırpınan huysuz sevdan
Bütün asaleti ile karşımda hayalin
Ellerini uzat bana doğru bir kere
Hiç sevmemiş hiç gülmemiş gönlüme...

Avaz avaz hırçnlığım yalnızlıktan
Hala korkuyorum karanlıklardan
Sustur artık acımasız siyahları
Ben, ben daha büyümedim...

Fırat Çandır

Ben Değilim Artık

Ömrünü ömrüne adayan
Bakışınla dünyasını titrettiğin
İçindeki buzulları erittiğin
Bak bana ben o eski
Ben değilim artık...

Uğruna çöllere düşen
Dağlar delip mesafeler aşır
Sana koşan sana coşan
Bak bana ben o eski
Ben değilim artık...

Hayata tek dalıyla bağlı
Kökü sökülmüş koca çınar
Heybeti var gücü yok
Bak bana ben o eski
Ben değilim artık...

Karam havam ihlal edildi
Toprak kayıplarım savaşta
Allah peygamber aşkına
Bak bana ben o eski
Ben değilim artık...

Fırat Çandır

Ben Ölmem

İçimde bu acı oldukça
Kan damarlarımda durdukça
Yüreğim sensiz çarptıkça
Sen bensiz nefes aldıkça
Alınacak bir intikam kaldıkça
Ben ölmem...

Bedenim acıyla kıvrandıkça
Ruhum hasretle yoğruldukça
Gözlerin aklımda durdukça
Sesin kulağımda çınladıkça
Alınacak bir intikam kaldıkça
Ben ölmem...

Sen benden kaçıp durdukça
Hayatı bana haram kıldıkça
Her sabah acıya uyandıkça
Ve gece zulümlere yattıkça
Alınacak bir intikam kaldıkça
Ben ölmem...

Fırat Çandır

Benden Bir İz

Her yüzünü okşayan saçını dağıtan rüzgar
Tenine dokunan içini titreten yağmur damlası
Gözünü kamaştıran yüreğini ısıtan güneş
Hepsi benden bir iz bir haber taşır...

Her yürüdüğün yolun her arşını her adımı
Her konuştuğün kelimenin her bir harfi
Baktığın duyduğun gördüğün herşey
Hepsi benden bir iz bir haber taşır...

Dudaklarındaki buruk tatlı tebessüm
Kalbinin çarpınırken yarattığı heyecan
Dilinden dökülen aşk şarkıları şiirleri
Hepsi benden bir iz bir haber taşır...

Fırat Çandır

Benim

Arayı arayı bulsam Şu izini
Dövdüm durdum ben bu dizimi
Seve seve sevdim bir bey kızını
Derdim benim
Dağdan yüce boyumdan aşkın...

İnad olsun benim bu duruşum
İmanım gücüm benim buluşum
Sevdiğimden öte sertçe çıkışım
Yolum benim
Dereden uzun denizden derin...

Ağlamaklı doldu göz bebeğim
Ben sensiz buralarda nideyim
Gelde ölümlere senle geleyim
Sevdam benim
Alevden sıcak buzuldan serin...

Aslında gelmedir bu gidişim
Ölümdür sevmek seni bilirim
Beter ol Allah'ımdan dilerim
Ahtım benim
Kordan kızıl çelikten mermim...

Fırat Çandır

Benim Ol

Bir damla su ol
Dudaklarımda
Bir yudum nefes
Ciğerlerime dol...

Bir ağaç gölgesi
Güneşin altında
Serin bir kuytu
Kızgın çöllерimde...

Olda ne olursan
Benimle bende ol
Sadece bana ol
Sadece benim ol...

Fırat Çandır

Bırakıp Giderken

Bu sabah son kez
Son birkez kalktı yataktan
Derin bir nefes çekti
Ateş gibi bir buse kondurdu
Buz tutmuş dudaklarıma
Karşılık vermek istedim
Ama ne gücüm ne cesaretim vardı...

Odanın camına yanaşıp
Boş gözlerle dışarıyı seyretti
Odadan çıkıp lavaboya giderken
Masanın üzerindeki menekşeyi kokladı
O tatlı bir koku çekerken içine
Ben ayrılığın acısını doldurdum ciğerime
Bir infaz celladının ipi çekmesi gibi
Musluğa uzanıp yavaşça açtı
Avucunu suyla doldurup
Herşeyden bıkmışçasına yüzünü yıkadı...

Birden beni farketti ve korkuyla irkildi
Bir beklenti vardı sanki yüzünde
Ona yalvarmamı engellememi ister gibi...

Yüzüne bakamadım gözlerine bakamadım
Beni acılarımla beni korkularıyla
Beni karanlıkla beni hasretle
Beni benimle bırakıp giderken
Bir yanıma hatta canımı alıp giderken
Herşeyimi yani kendisini götürürken
Seni seviyorum gitme kal diyemedim...

Fırat Çandır

Bi Kaza ÇıkcaK

Deliriyorum sana çıldırıyorum
Yanıyorum ben tutuşuyorum
Kızıştım anla artık kendimi
Bi kaza çıkcaK tutamıyorum...

Yapamıyorum of duramıyorum
Düz duvarlara tırmanıyorum
Çok fena oldum kendimi
Bi kaza çıkcaK tutamıyorum...

Bekliyorum seni sabrediyorum
Dinlesene sana söylüyorum
Öldüm ölçem anla kendimi
Bi kaza çıkcaK tutamıyorum...

Öyle bakma dayanamıyorum
Gel kötü olcaK hissediyorum
Nasıl bir kadınsın kendimi
Bi kaza çıkcaK tutamıyorum...

Bayılıyorum ah çok seviyorum
Dudaklarını öpmek istiyorum
Gel bittim eridim kendimi
Bi kaza çıkcaK tutamıyorum...

Anlıycak bi başkası korkuyorum
Kızarıyorum bak bozarıyorum
İliklerim kaydadı kendimi
Bi kaza çıkcaK tutamıyorum...

Fırat Çandır

Biliyor ve İstiyorum

Biliyorum,
Yine yetmeyecek ama
Allah'tan yeni bir ömür
Ve yine yeniden
Seni istiyorum...

İstiyorum,
Acımda olsun
Kederimde olsun
Hatta ecelim olsun
Bir tek seni yine seni...

Fırat Çandır

Biliyorum

Biliyorum
Aldığım hiçbir maddi hediye
Bir anlam ifade etmeyecek
Sana şiirler yazmak
Şarkılar söylemekte yetmezdi
Yüreğimi söküp
Altın tepsilerde sana vermek isterdim
Ama onu göğsümden çıkarırken
Senide söküp içimden ayırmaktan
Şensiz kalmaktan korktum
Üşüdü düşlerim soğudu hayallerim
Katarlar geçti gecelerimden
Öksüz ve yetim gecelerimden
Acılar yüklü hüznler yüklü
Kara haberler yüklü katarlar...

Biliyorum
Kaf dağından uçursam
Zümrüdü anka kuşlarını
Yedi başlı devle savaşsam
Göklerden yıldızları söküp başına
Güneşi alıp avuçlarına koysam
Yetmez bir gülümsemeni görmeye
Esrarlı gözlerinin buğusuna yanmaya
Ne bu çiçekler anlatabilir
Ne dudaklarımdan dökülen sözler
Hayır bile olsa cevabın
Birgün belkilere döner diye
İçimde coşkun bir telaşla
Bir çocuk umuduyla yine beklerim
İçime dolsada can kırıklarım...

Fırat Çandır

Bilmedin

Gizli dünyalar kurdum
Şırlıtlı nehirler akıttım
Utangaç gönlümden
Bilmedin zeytin gözlüm...

Kaç güneş battı sensiz
Kaç kindar gece uzadı
İşkence nöbetlerinde
Bilmedin gece gözlüm...

Neler yaktım neler yıktım
Ne acılarımı avuttum
Dilimdeki sözleri yuttum
Bilmedin kara gözlüm...

Hayallerim battı sensiz
Bakışlarım bitap ümitsiz
Kendimi sana yazdım
Bilmedin kader gözlüm...

Fırat Çandır

Bilmezsın

Sensız şafaklar sökmez
Güneş doğar belki evet
Ama günlerim aymaz
Bilmezsın kara gözlüm...

Seni konuşurum sessiz
Şiir olur her cümlem
İçinde adın geçtiği için
Bilmezsın kömür gözlüm...

Zifir kara uzun zülüflerin
Şıcacık bir gülüşün var
Üç ilahi dinde mabedim
Bilmezsın gece gözlüm...

Bir bakışına mihlandım
Alınyazımı serdim önüne
Yazıp çizmek elinde
Bilmezsın kader gözlüm...

Fırat Çandır

Bir de Sen Olsan

Yine sensizliğin dudaklarında
Usul usul batıyor güneş
Ve bir yarısı batan güneş ışığının
Bir yarısı senin gözlerinin parıltısında
Masmavi dalgalanıyor duygularım...

Ayaklarımın altında mavi deniz
Ve elimde yıllanmış şarap şişesi
Kadehime doldururken sensizliği
Damla damla dökülüyor gözyaşlarım...

Odamda yalnızca titrek mum ışığı
Sensiz dünyamı aydınlatmaya çalışan
Ve alevinde kaynayan şarap şişem
Aşk acısını yanına meze yaptığım...

Bir de sen olsan karşımda
Ellerini alsam bomboş avuçlarıma
Minicik ama sıcak bir buse
Batın güneş ışığının parıltısında...

İçinde kendimi, aşkı bulduğum
Alev alev bakışmak için gözlerin
Saatlerce öpmek için
İnce ve narin dudakların...

Terkeden sevgilinin af dileği
Senden dinlemeni istediğim...

Bir de sen olsan karşımda
Denizin üstündeki kuşların
Sana çırpınışları çığlıkları
Şiirleri ve şarkıları olsa birde
Bir de sen olsan yanımda...

Fırat Çandır

Bir Dost

Yaramaz bu aşk
Sana bana
Yada birbaşkasına
Sonu gelmez
İyi kötü
Yada başka türlü...

Kim duydu söyledi
Diye sorma bana
İllede bir isim
Gerekse sana
Bir dost imza...

Fırat Çandır

Bir Őans

Bir Őans versen meleğim
Bir baksan ah bir gŐlsen
GŐneŐ gibi doğsan birden
Katran kara gecelerime
Mecnun gibi uğruna çöllere dŐŐer
Ferhat gibi dağları deler geçer
Kerem gibi sana susar sana yanardım...

Fırat Çandır

Bir Şiir

Bir şiir ki
Kalbimin sesi
Gözümün yaşı
Aşkımın hikayesi...

Bir şiir ki
İçinde tüm dünya
Aşk ve korku
Sen ve ben...

Bir şiir ki
Anlatması zor
Hiç yazılmamış
Hiç söylenmemiş...

Fırat Çandır

Bu Satırlar

Hunharca katlettim satırları
Hiç acımadan yazdım durdum
Kimbilir kaçınıcı mektuptu bu
Kaçınıcı toplu katliam kağıtlara...

Topraklar örtündü üzerime
Gecenin ayazımsı yüzünde
Ayışığında karalandı ömrüm
Liğme liğme ruhumu gömerken...

Hasret biçtim umut bahçemden
Oysa ne hayaller ekmişim
Neler beklemişim ne kazandım
Senden bana kalan boş bedenim...

Bitmedi bitmeyecek bitemez
Düşünsene yada boşver gitsin
Zaten düşünseydin yazmazdım
Kan kusan öldüren bu satırları...

Fırat Çandır

Bugünde Ölmedim Anne

Bak bir mektup daha yazdım
Bir yaprak daha yırttım takvimden
Bir gün daha gitti şafaktan
Bugünde ölmedim anne...

Üstümden geçerken kör kurşun
Yaylım yaylım ilerlerken canlara
Beni yine vuramadı şerefsizin biri
Bugünde ölmedim anne...

Mevzilerde tam siper yatarken
İçimde hiç kalkamama duygusu
Ve kan kokusu yok havada hayret
Bugünde ölmedim anne...

Soğuktan kurtulmak için sizi
Sizi korumak için kendimi
Ve vatan uğruna canımı verirken
Bugünde ölmedim anne...

Dağlarda korkak korkak dolaşıyorum
Ürkek ürkek ürkerken avımdan
Bir mayın düştü şansıma ama
Bugünde ölmedim anne...

Toplar havanlar patlıyor beynimde
Hasretiniz ve korku var içimde
Kan gülleri açarken çevremde
Bugünde ölmedim anne...

Arkadaşım düşsede yere şehitçesine
Ben hala yaşıyor ve çatışıyorum
Beni hala vuramadı şerefsizin biri
Bugünde ölmedim anne...

Fırat Çandır

Bulur musun

Bulur musun
Acaba aşkından ölen
Yemin bozup uğruna
Sözünden dönen...

Bulur musun
Acaba bir ben daha
Diyen al canım sana
Al ömrüm feda...

Fırat Çandır

Can Dostum

Günün birinde ayrılıktan habersiz
Ve birgün kavuşmaktan ümitsiz
İşe oldu kaderin isteği çaresiz
Ayrıldık benim can dostum...

Yüzlerce sözcük içinden seç birtane
Milyonlarca yerden kaldığım bir hane
Desteksiz cansız köhne virane
Olmuşuz benim can dostum...

Ne bayramlar ne doğum günleri
Artık tutamıyorum eski sıcak elleri
Umutla ekip aşkla yeşerttiğimiz gülleri
Göremiyorum benim can dostum...

Birgün mutlaka döneceğiz eski günlere
Yine beraberiz ayrılmayacağız seninle
Şimdilik uzaklardayız buluşuruz ilerde
Hoşçakal benim can dostum...

Fırat Çandır

Çelişki

Aklımın çok kişilik hücrelerinde
Köşe kapmaca oynuyorum
Azılı utangaçlığımın kızarık yüzü
Tek kurşunla katledilmiş umutlarım
Ölüm nedenleri belirlenemeyen aşklar
Ve karalanmış bir insan müsvettesi...

İçimde anlayamadığım bir telaş
Anlatamadığım için öfkelenmişim
İçi alev alev kalbimin ucunda
Garip bir yangın ruhumu yakan
Sezdirmeden ömrümü çalan bir seveda...

Kayalık bir duygu var kalbimde
Masum sesini duyabiliyorum çarparken
İçimin kıyılarına içimin duvarlarına
Çırpınışını hissediyorum işte dokun
Bak nasıl çarpıyor ufacık yüreğim...

Hayat denilen bu son vapur
Kaçtı kaçacak içimden heran
Koptu kopacak can damarım
Eldeğmemiş sancıların üstüne doğru
Düştü düşecek iç çekişlerim...

Vücudumda avaz avaz bir haykırış
'Seviyorsun lan işte aşıksın'
Ve karşı gelen bir sesleniş
Dalgaların çıkardığı köpüklerin
Üşenmeden sırtında taşıdığı 'hayır'...

Kar taneleri düşüyor üşüyen yüreğime
Teker teker seni söylüyorlar bana
Korkuyorum dokunmaya ölecekler diye
Hani sana da kıyamazdım ya eskiden
Bakamazdım ya gözlerinin buğusuna...

Kuşlardan dinliyorum seni cıvıl cıvıl
Çiçeklerden kokluyorum desen desen
Şekillenmiş bulutlar getiriyor resmini
Dilim susuyor kahrından çiti çıkmıyor
Ve yüreğim fısıldıyor 'seviyorum işte'...

Fırat Çandır

Çilingir Sofrası

Yüzüme açmadığın kapılara
Kurduğum çilingir sofralarında
Kalleslikten değil sırtına konuşmam
Bana arkanı dönmendir sebebi...

Yarenim oldu hüzünbaz masamda
Bir kadeh rakı bir dilim beyaz peynir
Ama rakıya dokunmadım hiç
Bilirsin içemem aram yoktur içkiyle
Olan zavallı peynire oldu anlayacağın...

Bütün gece dertleştik topal kediyle
Hoş hep ben konuştum o sustu
Yoksa onun derdimi yoktu
Benden mi sıkıldı bilemem...

Bir akşam üstünün huzurunda
Anasonla zamanı öldürmekteyim
Sensizliğin beni katline inat
Ve artık ruhuma okunmakta
Tüm fatihalar ve sabah ezanları...

Acıtıldı akşamlarımın sevdaları
Açmamış şımarık goncalarımın
Kokusuz ama en taç yaprakları...

Zehir zemberek susarım hep
Biçareliğimde en derinden
Düşündürür en seher vakitler
Ölmek mi cesarettir yaşamak mı...

Faili meçhul bir sevdanın
Ağlamaklı robot resimleri var
Son arzusu daha sorulmadan
Kağıt üzerinde hırpalanmış
Karakalem tarafından linç edilen
İnfazı gerçekleştirilmek üzere
Kader denen cellat tarafından...

Dönüşü yok tren raylarında
Hep senden uzaklara seferdeyim
Gülüşü yok yüz ifadem de
Şuurunu kaybetmiş rüzgar gibi
Hep senden iraklara esmedeyim...

Kabuslar üşüştü canlı cesedimin
Nefes almakta zorlanan ömrüne
Yar'ın yarısı sevdaymış yarısı uçurum
Ya son bulursun bu saatten sonra
Ya da yar'im, olursun sonum...

Fırat Çandır

Dağılmış Aşk

Kırık bacaklı bir sandalye
Üzerine isimler kazınmış
Zavallı savunmasız masa
Titrek bir mumun loş alevi
Seninle geçmiş günlerin
İzleriyle dolu dört duvar...

Umutlar avluya yayılmış
Anılarsa göğe savrulmuş
BİRDE büyük karışıklık var
ÖLÜM kalım savaşı gibi
Geceyi korkutan bir olay
Resmen bir tehdit unsuru...

Potansiyel barikatlar kurulu
Yarınların günlerce önünde
Direnişte benliğim ölümüne
Onurumun gövde gösterisi
Kansız bıçaksız ve silahsız
Dimdik ayakta duruşum...

Yerleyesir oldum dağıtıldım
İskambil kağıtları gibiyim
Bitirildim akşam ezanında
Bir çocuk oyunu gibiyim
Durduruldu ezgim bestem
Son verildi evrenselliğime...

Mitinglerde okudum şiirleri
Gecelerde yazmıştım gerçi
Sen ve kimseler bilmeden
Kanım çekildi bir anda
Çakaralmazlarla vuruldum
Şakaklarımdan mavimsi...

Fırat Çandır

Deniz Gözlüm

Kızıyorsun diye sabahları erken uyanıyorum
Gülümseyerek gidiyorum lavabonun başına
Aynaya bakıyor sonra günaydın diyorum
Çoraplarımı top yapıp başucuma bırakıyor
Gömleğimi asıyor pantolonumu katlıyorum
Sırf sen kızmayasın diye deniz gözlüm
Hep senin istediğin gibi yapıyorum
İçimde hala ufacık çırpınışlı bir ümit
Hani birgün geleceksin diye bahar yüzlüm...

Düzenli bir hayat sürüyorum istediğin gibi
Düzenli olarak seni seviyor ve özlüyorum
Acılarım bile düzenli artık, nefes almadan
Adım atmadan, gözlerimi her açıp kapatmada
Bir önce seni düşünüyor bir sonra ağlıyorum
Sırf sen kızmayasın diye deniz gözlüm
Hep senin istediğin gibi yaşıyorum
İçimde hala ufacık çırpınışlı bir ümit
Hani birgün geleceksin diye bahar yüzlüm...

Saçlarımı istediğin gibi kısacık kestirdim
Her sabah kalkıp yeniden sakal traşı oluyorum
Eve hergün akşam kırmızı bir gülle geliyorum
Belki geldiğimde evde olursunda veririm diye
Evi her zaman topluyorum gelipte yorulma diye
Sırf sen kızmayasın diye deniz gözlüm
Hep senin istediğin gibi davranıyorum
İçimde hala ufacık çırpınışlı bir ümit
Hani birgün geleceksin diye bahar yüzlüm...

İlk öpüştüğümüz parka gidiyorum her akşam
Dün akşamdan kalan solmuş gülü bırakıyorum
Oturduğumuz bankın üstüne, gözyaşımla suluyorum
O yolları o sokakları yapayalnız dolaşıyorum
Elele gezenleri görüp duruyor ve parçalanıyorum
Sırf sen kızmayasın diye deniz gözlüm
Hep senin istediğin gibi ağlıyorum
İçimde hala ufacık çırpınışlı bir ümit
Hani birgün geleceksin diye bahar yüzlüm...

Kimseleri sevmiyorum sevemiyorum artık
Sana söz verdim yüreğim ardına kadar kapalı
Seni bekliyor umudum, yarınlarım, hayallerim
Onlara senin gittiğini söyleyemedim söyleyemem
Bırak öylece beklesinler seni dört gözle ufuklarda
Sırf sen kızmayasın diye deniz gözlüm
Hep senin istediğin gibi üzülüyorum
İçimde hala ufacık çırpınışlı bir ümit
Hani birgün geleceksin diye bahar yüzlüm...

Akşam yemeklerinde masamda iki tabak oluyor
Senin sevdiğin yemekleri yapıyorum kendimce

Bir de senin sevdiğin şarkı ve oda parfümü
Balkona çıkıp yıldızları seyrediyorum usulca
Seni mırıldanıyorum sonsuz karanlıklar içine
Sırf sen kızmayasın diye deniz gözlüm
Hep senin istediğin gibi ölüyorum
İçimde hala ufacık çırpınışlı bir ümit
Hani birgün geleceksin diye bahar yüzlüm...

Fırat Çandır

Derdim

Dağlara haykırdım derdimi
Yıkıldı da dağlar yerle bir oldu...

Çiçeğe açtım içimdeki acıyı
Soldu da çiçek yandı kül oldu...

Güneşe gösterdim ateşimi
Utandı da güneş havada dondu...

Denize döktüm gözyaşlarımı
Kaldıramadı da deniz doldu...

Sana söylüyorum şimdi sevdami
Dayanamayıp sen de terketme beni...

Fırat Çandır

Diyorlar

Döngüsel bir çığlık
Kurgusal bir yazılım
Yada ne saçmalıyorum
Ne zırvalıyorum ben...

Sensizlikle boğulurken
Böyle garip yazılar
Cümleler kuruyorum
Şiir diyorlar adına...

Ben şiir yazmıyorum
Ben seni yazıyorum
Ben seni yaşıyorum
Onlar aşk diyorlar...

Fırat Çandır

Dost dediğin

Karanlık ve savunmasız bir sokakta
Pusuya yatırılmış ve ölüme güdümlü
Susturulmuş iki beyaz martı çığılı
Dörtlük iki notayla katledildi yarınlar...

Oysa günlük güneşlik yaşıyorduk
Çat pat atıyordu yorgun yüreğimiz
Fısıldayarak inliyordu dudağımız
Fikirlerimizi avutuyorduk koynunda...

Hunharca bir cinayete kurban gitti
Kaza süsü verildi ölü sevdalarımıza
Kızılıcak şerbeti deyip geçştirildi hep
Kana susamış bulanmıştı yollar oysa...

Fitili ateşlenmiş sarı bir çiçek yaprağı
Pimi çekilmiş hüznünlü sert el bombası
Yar'ine koşan ateşli şarapnel parçaları
Nefesini yutmuş kör kurban aşıklar...

Cılız bir bakış yeşillenir gözlerinde
Gözbebeğinde çıkan yangına inat
Avluya serilir tüm kin ve nefretler
Seçimle ölümler beğenilir içinden...

Karanlık misafir olur gündüz vakti
Çöker hayatının en ücra köşesine
Korkulu bir samimiyetle sarılırsın
Avaz avaz susturulur feryatların...

Ufuklar daralır sıkır artık gövdeni
Tek başına ölesin gelir birdenbire
Kör kurşunlar oynar kafanın içinde
Sarılır ve uzanırsın soğuk taşlara...

Tek başıma kendim planladım
Zaman ayarlı ve parça tesirli
Belirli çap ve ebatta kurguladığım
Bu aşktan habersizdi kaderim...

Canımı acıtıyor hayat denilen şey
Bu çektiklerim elimden alıpta zorla
Yaşatmadıklarınızın cezası mıdır
Mükafatı ne olacak cehennem mi...

Eski dostun yalnızlıktır kapını çalan
Sen onu terketmişsindir kimler için
O geri gelmiştir hiçbir şey yok gibi
Böyle olmalı sanırım dost dediğin...

Fırat Çandır

Dostum Düşmanım

Dost oldu düşmanlarım
Birer birer
Yollarımda eski aşklarım
Teker teker
Ben değiştim istemeden
Onlarda değiştiler...

Fırat Çandır

Dört Mevsim Aşk

Dört mevsim aşk...

Kış
Beyaz kızılca kıyamet
Sıcacık doludizgin aşk
Dört mevsim aşk...

İlkbahar
Yeşeren şeffaf umutlar
Belki son belki ilk baş
Dört mevsim aşk...

Yaz
Adı sıcak günü güneşi
Titretir ateşte düşleri
Dört mevsim aşk...

Sonbahar
Ayrılık vakti mevsimi
Her aşkın sonu gibi
Dört mevsim aşk...

Fırat Çandır

Dua

Kaldıramayacağım yük
Taşıyamayacağım dert
Çekemeyeceğim çile
Gidemeyeceğim bir yol
Aşamayacağım engel
Yaşayamayacağım can
Sevemeyeceğim yaren
Veremeyeceğim cevap
Yiyemeyeceğim lokma
Konuşamayacağım söz
Duyamayacağım ses
Gidemeyeceğim mekan
Giremeyeceğim gönül
Kavuşamayacağım aşk
Verme bana ey yarabbim...

Fırat Çandır

Düşün

Bir felaket düşün
Aklın yıkılmış ve
Ruhun paramparça
Yüreğin yangın
Bedenin feryat figan...

Bir acı düşün
Kemiklerin hücrelerin
Beynindeki düşüncelerin
Fikrin abuk subuk
Dilin suspus olmuş...

Bir aşk düşün
Yarım bırakılmış
Horlanmış zorlanmış
Ve dillere destan...

Bir ben düşün
Seninden ayrılmış
Dünya denen hücreye
Tek başına tıkılmış
Çaresizlikle başbaşa...

Bir sen düşün
Verdiği tüm sözleri
Umutları unutmuş
Sevdasını bir hiçe
Aşkını meçhule saymış...

Fırat Çandır

En Çok Ben Sevdim

Üşüyor yüreğim üşüyor bedenim
Ağlıyor içimdeki sevdanın ürkekliği
Yitiyor umudumun gücü dermanı
Bekliyor hala gözlerim gözlerini
Gecelerimin rengi bozguna vurdu
Günlerin ışığı saklanıyor utancından
Ve bir kıpırtı gökyüzünde gezen
Ufacık birde avuntu titreyen yaprakta
Bir ağaç gölgesinde kaldı bakışım...

Ne bileyim bir garip dumanlı hava
Sis desem değil aşk desem değil
Anlatması zor bir hikayenin gizli
Ama bilindik kahramanlarıyız biz...

Tesadüflerle başlar yolculuklar
Gönlümün gönlüne başlayan
Bilmem kaç sefer sayılı seyahati
Ve bilmem kaçınıcı durak aşkıma...

Nefes almaya benziyor aşık olmak
Alsanda acıtıyor içini bıraksanda
Onunlaykende şaşkınsın onsuzda
Birazda ölüme benziyor aslında
Kendinden geçmiş onu düşünüp
Varsada yoksada aşkım diyorsun...

Birgün dilin kanayarak ve suskun
Elveda derken yarınlara unutma
Ben sensiz aşk sonsuz sen yoksun
Boşver de gitsin kalakalmışlığına
Yine önemseme zavallı gözyaşımı
Ve yine aldırma çığlıklarına git...

Gitki bitsin herşey kesilsin nefesim
Bitsin bu ızdırap kahrolsun ellerim
Ve yine unutma seni hala ve birtek
Ama en çok ben sevdim sevgilim...

Fırat Çandır

Farkındayım

Çıplak ayak geliyorum
Yürüyorum içim ıslak
Sonunda duracağım
Farkındayım biliyorum...

Canımı acıtıyorum bilerek
Bir yara açtım gönlüme
Kurtuluşu yok sanırım
Farkındayım biliyorum...

Bakışlarım pusuda camına
Dilim aşına artık adına
Canımı verebilirim uğruna
Farkındayım biliyorum...

Sen hala uzaklarımda
Başka birinin sevdasında
Boşa gidiyor umudum
Farkındayım biliyorum...

Bu satırları niye yazıyorum
Nasıl okumayacaksın
Hatta hiç bilmeyeceksin
Farkındayım biliyorum...

Birgün sensiz son kez
Son bir kez nefes alacak
Gözlerimi kapatıp dünyaya
Seni düşüneceğim
Seni seviyorum diyeceğim
Ve sen yine bilmeyecek
Yine bana gelmeyeceksin
Farkındayım biliyorum...

Fırat Çandır

Fazla Sana

Değil ki seni sevmek
Yüzüne tükürmek bile fazla sana
Değil ki uğruna ölmek
Durup geriye dönmek fazla sana
Değil ki sana ağlamak
Tek damla gözyaşı fazla sana...

Fırat Çandır

Garip Kız

Sana nasıl ve ne diye hitap etmeliyim
Ne konuşmalıyım seninle bilmiyorum
Sana doğru bir yokuştayım farkındayım
Ama inişte miyim çıkışta mıyım bilmiyorum...

İşte anlayamadığım için söyleyemediğim
Dilimin mi kalbimin mi ucunda bilmediğim
Adına sadece "şey" diyebildiğim gariplik...

Hadi beni kurtar bu acaip bulmacadan
Yerde miyim gökte miyim ve sevinmeli miyim
Akıl ver ağlamalı mı yoksa gülmeli miyim...

Bir sorgu veya açıklama değil bu yaşanan
Ne susuyor yüreğim ne de dilim konuşuyor
Aklım almasada bu işi oturup izliyor
"Şey"den öte başka bir adı yok bunun
Sen biliyorsan yada bulduysan söyle
Uçsuz bucaksız yalnızlığıma birden
Gökten zembille inen garip kız...

Bir isim bulabildin mi bu şaşkınlığa
Bir anlam verebildin mi kaderin oyununa
Yoksa sende sadece mecburiyetten mi
Yada ne bileyim işte oluştan bitişten mi
Öylece oynuyorsun doğaçlama bu rolü...

Bu şiire bir isim verebildin mi kendince
Çalan şarkının nakaratını es'lerini
Ézberledin mi duymadığın halde ezgiyi...

Ufacık bir rastlantının işi bu kadar
Bu hikayeyi bu kadar değiştirebileceğini
Düşündün mü hiç nerelere gittiğimizi
Uçsuz bucaksız yalnızlığıma aniden
Gökten zembille inen garip kız...

Fırat Çandır

Geçmiyor Günler

Sorgusuz sualsiz yargısız infazla
Sensizliğe mahkum edildi ömrüm
Bir mapushane türküsü dolandı dilime
'Geçmiyor günler geçmiyor'...

Soğuk hücremin metal parmaklıklı
Dünyaya açılan küçük penceresinde
Uçamayan beyaz bir umut güvercini
Kanatları koparılmış acımasızca...

Acılar fışkırıyor damarlarımdan
Kan yerine hüzünbaz sıvılar var
Hasretin ağır geliyor vücuduma
Kaldıramıyorum eğilip diz çöküyorum...

Uçsuz bucaksız bitişsiz yollarla
Uzaklaştırıldım senden ayrı diyara
Bir hasretlik türküsü dolandı dilime
'Geçmiyor günler geçmiyor'...

Bastığım topraklar isyan ediyor
Aldığım nefes homurdanıyor
Güçleri yetse beni linç edecekler
Güçleri yetse işimi bitirecekler...

Koca bir yumru oturdu bağrıma
Hıçkırıklarım gırtlığıma dolandı
Üstüme düşüyor bütün gökyüzü
Eziliyorum eğilip diz çöküyorum...

Fırat Çandır

Gel

Gel boşver dünyayı
Kendi mevsimimizi kendimiz yaratalım
Ama ne bahar gelsin nede yaz olsun
Ne çiçekler açsın nede fırtınalar kopsun...

Gel ellerimden tut
Umursamadan geçmiş, geleceği kovalayalım
Dünyayı arşınlayalım gökte bulut misali
Hiç bitmesin bu rüya bizi kimse uyandırmasın...

Gel gözlerime bak
Kaybolalım o derin bakışmaların içinde
Kimse bulamasın bizi kimse dokunamasın
Saklanalım dertlerden, kederden uzaklaşalım...

Gel beraber olalım
Sonsuzluk kıskanadursun ömürlük aşkımızı
Umutlar toplanıp koşsunlar peşimizden
Kuşlar söylesin ahenkle sevda şarkımızı...

Gel sevişelim inadına
Geceler boyu hiç durmadan yorulmaksızın
Tenlerimizi birleştirelim ateşinden ay utansın
Gündüzler geç kalsın güneş hiç doğmaksızın...

Gel çocuklarımız olsun
Boy boy durupta karşımıza hepsi birgün
Bir ah çektirsinler dizimizin dibinde geçmişe
Saçlarını okşayarak yanaklarını öperek hergün...

Fırat Çandır

Gel Bak

Gel bak
Yeni düşler kurdum bize...

Hep kış yada hep yaz
İstersen sadece bahar
Hep gece yada gündüz
İstersen konuşuruz
Sabaha dek diz dize
İstersen sevişiriz
Gecelerce durmadan
İstersen sadece ikimiz
İstersen kalabalık oluruz
Dilersen yapayalnız
Dilersen çiçek bahçelerimiz
Adı sevgi adı sevda
Adı umut adı aşk çiçeklerin
İstersen sonsuza dek yaşar
İstersen sabaha uyanırız
Sen ne istersen
Nasıl istersen birtanem...

Gel bak
Yeni düşler kurdum bize...

Fırat Çandır

Gidişin

Hüzün oldu geceler
Kara kara zindanlar
Vurdu gitti sabaha...

Hazan oldu bahar
Çiçekleride soldu
Benide soldurdu...

Haçer oldu hasretin
Soğuk bir metal gibi
Saplandı kalbime...

Kurşun oldu gidişin
Kor bir ateş parçası
Deldi geçti beynimi...

Hiç oldu hayatım
Erken bitti çok erken
Gidişinin peşinden...

Fırat Çandır

Gitmeden

Gitmeden son bir kez
Bak yüzüme
Bakışın kalsın gözümde...

Gitmeden son bir kez
Sevdiğini söyle
Sesin çınlasın evimde...

Gitmeden son bir kez
Salın odamda
Sen koksun her köşe...

Fırat Çandır

Gittin Bitti Herşey

Korkutmuyor beni gecenin gözleri
Islatmıyor saçlarımı hazan yağmuru
Isıtmıyor kalbimi doğan güneş
Sen gittin bitti herşey...

Sensiz sabahlar olmuyor dünyamda
Baharlar gelmiyor gönül bahçemde
Açmıyor çiçekler güller koklayamıyorum
Sen gittin bitti herşey...

Uykusuz gecelerimin bitmeyişinin sebebi
Gelmeyen sabahlarımın doğmayan güneşi
Gülmeyen gözlerimin vefasız sahibi
Sen gittin bitti herşey...

Fırat Çandır

Gittin Gideli

Gözlerim unuttu gülmeyi
Yüreğim çırpınmayı bıraktı
Buz kesti ayaklarım ellerim
Sen gittin gideli...

Geceler çöktü üzerime
Karanlıklar eş oldu günüme
Birde adın yapıştı dilime
Sen gittin gideli...

Herşey rüya gibi başladı ansız
Bir masal tadında sonsuz
Ve öylece bitiverdi anlamsız
Sen gittin gideli...

Fırat Çandır

Günaydın Diye

Yıldızlar söndü bir gülüşüne
Dünya seni tavaf etmekte
Gün sana değil sen doğdun
Şafak vakti günaydın diye...

Yapraklar döküldü saçlarına
Sular duruldu bakışlarına
Güneş sana savdı sırasını
Tan vakti günaydın diye...

Salınıp çıkardın bir meltem
Bulutlar kaçtı gökyüzünden
Gökler sana hayran oldu
Seher vakti günaydın diye...

Fırat Çandır

Haketmedik Bu Aşkı

Sana rezerve edilmişti yüreğim
En lüks ve manzaralı bir köşede
Tüm iç organlarım hürmette sana
Ve siper oldu göğüs kafesim
Gelişini bekleyen koca bir vücut...

Öyle alıştırdım ki vazgeçmelere
Koymuyor canımdan geçmek bile
Ölümler göze almışken kendimce
Ayrılıklar öğretildi yeni yetmeliğime
Kazındı hatıralarıma acı feryatlar...

O kadar adamdım ki ölmedim
Ağlamadı gözlerim yaş dökmedi
Sadece milim milim eridi bedenim
Yıllara taksitleti ilk ödeme peşin
Senetler doldurdu hücrelerimi...

İkimizden biri haketmedi bu aşkı
İsteyen hep sendin bekleyen ben
Gömülürken ben uzaklara içimden
Karanlıklara gömülüyorsun sen
Ben gidiyorum sana iyi geceler...

Fırat Çandır

Hani Seviyordun

Hiç bu kadar ağır çınlamadı kulaklarım
Bu kadar çökmedi omuzlarımdaki yük
Acıtmadı bugüne kadar yüreğimin nasırı
Gözlerim ağlamadı kuruyana kadar yaş
Hani seviyordun işte sende el oldun şimdi...

Hiç bu kadar kanamadı sevdamin yarası
Bu kadar kar düşmedi koca dağlarım
Acıtmadı bugüne kadar sırtımdaki bıçak
Adım anmayı düşünmedi bu kadar isyanı
Hani seviyordun işte sende vurdun beni...

Hiç bu kadar bitmedi içimdeki sevinç
Bu kadar bıkmadı dudaklarım isimlerden
Acıtmadı bugüne kadar böyle kahrolmak
Çalınmadı hayatım parçalanmadı birilerince
Hani seviyordun işte sende mahvettin dünü...

Hiç bu kadar titremedi ellerim ve dizlerim
Bu kadar yorulmadı kalbim atmaktan
Acıtmadı bugüne kadar yalnız yaşamak
Ruhum tenimden ayrılmayı arzulamadı hiç
Hani seviyordun işte sende yokettin bizi...

Fırat Çandır

Hani Terketmeyecektin

Sensiz tadı yok hiçbirşeyin
Sevmenin sevilmenin gülebilmenin
Hatta o çok sevdiğin dondurmanın
O güneşinin adı var sıcaklığı yok
Deniz ıslak deniz durgun isteksiz...

Ellerini özledim gözlerinin rengini
Sesinin yankısını kulaklarımda
Gülüşünü öpüşünü seviyorum deyişini
Hani gitmeyecek beni terketmeyecektin...

Sensiz tadı yok hiçbirşeyin
Yaşamının nefes alabiliyor olmanın
Hatta o çok sevdiğin şarkıların
Çiçeklerin kendileri var kokuları yok
Bahar soğuk bahar üzgün renksiz...

Ellerini özledim gözlerinin rengini
Sesinin yankısını kulaklarımda
Gülüşünü öpüşünü seviyorum deyişini
Hani gitmeyecek beni terketmeyecektin...

Fırat Çandır

Hasrethane

Ah be usta sende gittin
Hayatımdan firar eden niceleri gibi
Dost diyebildiğim en son sendin
Onca zaman kahrımı çektin
Ve birgün benden de izinsiz
Yaşam hakkını yarıda kesip
Pıllını pırtını ortada bıraktın
Bizi de feryatlara saldın ve gittin...

O kız varya hani sevdiğin
Yoluna çıkıp birgün çakırkeyf
Gözlerinin içine bakamazken
Yüzüne "seviyorum" dediğin
O bile iki damla yaş dökmedi
Ağtlar yakmadı senin bildiğin...

Ah be usta sende gittin
Hayatımdan firar eden niceleri gibi
Dost diyebildiğim en son sendin
Ayrı mahallelerde doğduğum
Ama hep bir yaşayıp büyüdüğüm
Suyla şakalaşıp ekmeği böldüğüm
Şeytana uyma zamanları geldin
Beni bu yoldan hep sen geçirdin...

Taksici Ramazan gibi yakamadım
Kimsenin ne Balat'ta ki kahvesini
Ne de yeni alınan aile hanesini
Zaten kaçamazdım içimdeki hapisten
Bayrampaşa'da hapishanede değil
Zira mekansız hasrethanelerdeyim...

Fırat Çandır

Hatıra

Hızla ilerleyen otobüsün
Sabit duran camında
Teker teker ve hınçla
Değişirken resimler
Sıcakla rüzgarın cilveleştığı
Çatlamaya yüz tutmuş
Öt bitmez kuru toprağın
Üstüne düşen gölgem
Acı bir suskunluğa bürünür...

Ağaçlardan kopan yaprakların
Birbirine sarılırken çıkardığı hışırtı
Ve mavi bir göl esintisi
Tokat gibi çarparken yüzüme
Buram buram aşk kokan çiçeklerin
Cıvıldaşmaları gelir kulağıma
Sessiz ve titrek...

Uyukladığım bir an
Karılara dalıyor olanca ömrüm
İrkiliyorum
Ve tüneller aştığımı görüp
Huzurlara eriyor benliğim...

Dikenli telle örülü sevda bahçemiz
Ve eli silahlı adamların beklediği
Sarp kayalardan dik yamaçlardan
Düşesi geliyor insanın
Yanımızda uzayıp giden tren raylarında
Düşlerim yolculuk ederken...

Ne tuhaftır yolculuk
Birilerini koparıırken birilerinden
Aynı anda kavuşturur başkalarına...

Rutubet kokan
Üçüncü sınıf bir otel odasında
Gidişinle koyun koyuna sevişmedeyim
Sular dökünüyorum çıksın diye
Tenimden teninin kokusu
Ama isteyerek değil...

Hani mavi bir saç tokan kayıptı ya
Onu ben almıştım sevdiğim
Çünkü sen sinmiştin sen kokuyordu
Şana da bana ait parfümü bıraktım
Hani o çok sevdiğin kokusunu
Beni anımsatsın diye
Bir de o oyuncak bebeği...

Fırat Çandır

Hayat

Avularıma aldım güneşin ateşini
Yüzümü sürdüm denizin tenine
Mavi yeşil okyanuslara açıldım
Doğa ana kucakladı bağrında...

Uykulara esir bıraktım kendimi
Çiçekler seranatta renk renk
Ve bulutlar pamuk şekeri gibi
İçinde yüzdüğüm gökyüzünde...

Nasibim kesilir mutluluklardan
Soframın tadı yok tuzu yok
Kısıtlanmış bir yaşam sürmem
Ve öylece bitirmem istenmekte...

Anasını kaybetmiş ürkek ceylan
Gibi şaşkın ve naçar bırakıldım
Belgelerden silinir adım gizliden
Ve ömrüm çalınır takvimlerden...

Soğuk metal sinsi tabancamda
Ölümüne kendime sakladığım
Canıma kastetmeye hazırlıklı
Şarjörümde tek kurşun hayat...

Birgün ulaşır emeline eminim
Kan kusturur dudaklarıma
Kadife kefenlerle geniş tabuta
Bırakır cesedimi yumuşakça...

Fırat Çandır

Hayatıma Dair Herşeyim

Sen
Gözlerimdeki aşk parıltısı
Kulaklarımdaki sevgi sözleri
Havadaki buğulu gül kokusu
Kalbimdeki mutluluk tomurcuğu
Sen hayatıma dair herşeyimsin...

Sen
Yüzümdeki ince tebessüm
Dudaklarımdaki ıslak buse
İçimdeki yaramaz çocuk
Ellerimdeki yaşama sevincim
Sen hayatıma dair herşeyimsin...

Sen
Ufuklara dalgın bakışlarım
Denizlerdeki gizemli dünya
Karanlık gecelerimin sabahı
Ruhumun hasret çiğliği
Sen hayatıma dair herşeyimsin...

Sen
Aklımın kalbimin sahibesi
Yalnızlığımın tek çaresi
Aşk şarkılarının melodisi
Sevgi dünyasının ilahesi
Sen hayatıma dair herşeyimsin...

Fırat Çandır

Hep Senin Yüzünden

Kaç geceler canımı acıttın sen
Kaç gece kan damladı gözümde
Adı batsın denize aşkın
Yıkıldım soldum hep senin yüzünden...

Ne ölümler neler atlattım ben
Ne ölümlerden döndüm ölmeden
Adı batsın yerlere sevdanın
Yandım söndüm hep senin yüzünden...

Çok yollar aştım ömrümce ben
Çok yollar sana gelir seni ararken
Adı batsın kahpe ayrılığın
Dondum kaldım hep senin yüzünden...

Fırat Çandır

Hepten Gel

Ya hepten gel bana
Yada elini sürme
Yalnızlıkla seviştiğim
Ölümlle oynadığım
Tek kişilik hayatıma...

Ya hepten gel bana
Yada hiç girme
Sabahından ümitsiz
Geceleri zifiri kara
Çok kişilik hücreme...

Ya hepten gel bana
Yada göz süzme
Benliğime dokunma
Çalma ömrümden
Bal rengi gözlerinle...

Fırat Çandır

Hiç Gelme

Ay ve güneş karışımı
Ateş böcekleri ile
Yıldızların arasında
Bir akşam üstünün
Kızılımsı şehvetinde
Pervasız sarhoşça ve
Umarsız peydahlanmış
Küçük bebek misali
Koca cami avlusuna
Kimsesizliğime
Terkedeceksen
Hiç gelme en iyisi...

Fırat Çandır

Hoşgeldin

Yapraklar hazandı
Ağaçlar hüzünlü
Doğa ana çıplaktı
Gökkubbem kara
Çocukluğum infazda
Didik didik çalınmıştı
Yorgan altlarından
Elmalı şekerlerimin
Saklambacın tadı
Tekerleme sözlerim
Ve ilk aşkım tabiki
Hoşgeldin bahar ve
Sen de hoşgeldin...

Yeşillendi şimdi heryer
Geçen baharda solan
Uykuya dalan renkler
Hepsi yeniden açıyor
Gül oluyor kırmızı
Mor oluyor toprakta
Narince bir menekşe
Ve papatyalar masum
Sarı, beyaz giyiniyor
Umutlarım tekrar mavi
Ve düşlerim pembe
Hoşgeldin bahar ve
Sen de hoşgeldin...

Fırat Çandır

İhtimal Dışı

Yılmaz Abi'ye yetiyor
Sevilebilme ihtimali ama
Bana yetmiyor birkaç ihtimal
Çıldırıyorum, aklıma
İhtimal dışında olabilecekler
Yada ihtimallerin sayıca
Seçeneklerin şıklarca artması
Ve senin bunlardan 'hiçbiri'
Cevabını verebileceğin geldikçe...

Yetmiyor bana
Seni uzaktan sevmek
Ne anlamı var ki seni görmeden
Sana dokunmadan hissetmeden
Kalmanı istemiyorum hayatımda
Bir kısa mesaj kadar yada
Cevapsız çağrı olarak kalmanı
Kapsasın istiyorum her yerde
Kapsamalı yüreğim seni
Senin yüreğin de beni...

Bir aşk hikayesi değil
Bir hayat hikayesi bizim ki
Yaşayıp yaşamama kararı
Oynayıp oynamama isteği
Tamamen serbest ve bize kalmış
Başrol oyuncularını sen ve ben
Geçmişin Belgin Doruğu sen
Ayhan Işık'ı, Ediz Hun'u benim
Bir de küçüğümüz içimde...

Şimdi anlamsız bir baharsın
Çiçekleri açmamış hayatın
Salmamış etrafa aşk kokusu
Gecesi gününe küskün
Güneşi ay'a, dünü bugüne
Bülbülleri güllerinden ayrı
Gökkuşağı grilere sarılmış
Bahçeleri talan edilmiş
Hasretler ekilmiş bir mevsim...

Yılmaz Abi'ye yetiyor
Sevilebilme ihtimali ama
Bana yetmiyor birkaç ihtimal
Aynı şeyleri söylemiyor bize
Aynı haberleri vermiyor
Ankara'nın ana haber bültenleri
Trenlerim gitmiyor bir yere
Ne beni götürüyor sana
Ne seni getiriyor bana...

Fırat Çandır

İnsancıl

Artık hiç gülmüyor
Hep ağlıyorum
Bana kızma ne olur
Ağlamakta
Gülmek kadar insancıl...

Artık hissetmiyorum
Hep duyarsızım
Bana kızma ne olur
Acılarda
Mutluluk kadar insancıl...

Artık hiç konuşmuyor
Hep dinliyorum
Bana kızma ne olur
Ölmekte
Yaşamak kadar insancıl...

Fırat Çandır

İntihar 1

Hırçın dalga oldum bugün
Hızla gelipte sert kayalara
Duvarlara çarptım kendimi
İntihar ettim o'da olmadı...

Yağmurlar oldum bugün
Metrelerce yüksekten yere
Yeryüzüne bıraktım kendimi
İntihar ettim o'da olmadı...

Müsvette kağıt oldum bugün
Yazdım çizdim yüzümü
Yırttımda attım kendimi
İntihar ettim o'da olmadı...

Kanatsız kuş oldum bugün
Bir binanın üstüne çıkıp
Boşluğa saldıım kendimi
İntihar ettim o'da olmadı...

Fırat Çandır

İntihar 2

Ah o gözlerin
O masmavi gözlerin
Bakmasa ardımdan
Konuşmasa dudakların
Seni seviyorum demese
Duymasam sesini her an
Sevgin olmasa içimde
Beni bağlamasa hayata
Tutmasa ellerin ellerimden
Çoktan kıymıştım canıma...

Fırat Çandır

İsimsiz 3

Çat kapı geldin birgün
Ve çarpıp gittin yine
Belki geç kalınmıştı
Sana göre geç bir gidişti
Bana göreyse renklere
Sevinçlere susamış bir bakış
Karanlıklara iki pillik bir ışık
Yada titrek bir yanık kokusu
Ve beraberindeki zavallı
Korumasız bir aydınlık...

Fırat Çandır

İstanbul

Saat sabahın yedisi uyanıyorum bir daha
Gözlerim tavanda yarı açık yarı bezgin
Doğrulup yataktan esniyor ve kalkıyorum
Perdeyi aralıyor buğulu yüzünü siliyorum
San ki gelinlik giymiş gibi kar giyinmiş
Masmavi gözleriyle sisleri yırtarak bakan
Gözleri gözlerimde alev alev parlayan
Günaydın dercesine yüzüme gülümseyen
Karalar içinde beyaz tenli boyasız makyajsız
Güzel bir kadındır İstanbul...

Yağmur yağıyor belli ki koca şehir ağlıyor
Başında papatyadan taç gibi puslu bir hava
Esmere çalmış tenini daha bi ortaya dökmüş
En cüretkar pozlarını vererek salınan
Beni kendine hergün yeniden aşık edebilen
En yalın ve yalansız haliyle karşımda duran
Tenhalarda yakalayıp oynadığım sardığım
Altı üstü yanyana içiçe gezdiğim tozduğum
Koynunda uykulara daldığım ve uyandığım
Güzel bir kadındır İstanbul...

Kimbilir neler gördü neler geçirdi senelerce
Kaç kişi aşık oldu onun o ismine cismine
Şarap lezzetinde yıllandıkça tatlanan
Yaradanın özel olarak özenerek tasarladığı
Medeniyetlerin esir ettiği insanları esir eden
Ne olmaktan ne almaktan şikayet etmeyen
Yüreği geniş eteği uzun saçları rengarenk
Herkesin gözdesi ve elde etmek istediği
Şairin dediği gibi fethi zor fatihi tek olan
Güzel bir kadındır İstanbul...

En sadık dostu gibi Veysel'in kara toprağı
Toprağına vurgun olduğum koca şehir
Bilerek ve isteyerek derdiyle dertlendiğim
Benim gibi binlercesi içinde hiç edildiğim
Yedi kocalı hürmüz misali edebileşen
Tarihlere masallara şiirlere adını kazıtan
Havasını bozupta aşıklarıyla cilveleşen
Mavi gözlü yeşil gözlü gece duman gözlü
Beni yüreğinden atmasından korktuğum
Güzel bir kadındır İstanbul...

Fırat Çandır

İtiraf Ediyorum

Yakalandım
Tam seni severken
Sorgulara düşürüldüm
Başımda birileri
Onlar soruyor da
Ben soramıyorum
Kimsiniz diye kimliklerini
Biri soruyor biri iteliyor
Konuş diyorlar ama
Konuşamıyorum
Dilim lal olmuş san ki
Gözlerimin parlaklığını
Lambadan sanıyor
Ve yanılıyorlar, oysa ki
Gözlerimde sen varsın
Sana parlıyor gözlerim
Bir seni görüyorlar
Bilmiyorlar ötesini
Ve görmüyorlar başkasını
İtiraf ediyorum aşığım...

Yargılanıyorum
Tam seni severken
Gençliğimi tüketmişim
Kendimi bitirmişim meğer
Ömrüm bana hesapta
Takvimleri katletmekten
Bir zaman katiliyim ben
Seni ararken harcadım
Hiç acımadım
Ve kaç kişiyi yaraladım
Yüklerinde iz bıraktım
Kırdım kaçının umudunu
Kanatsız bıraktım
Vurdum akıllarından
İncittim ve kopardım
Bahçemdeki çiçekleri
Amacım bulmaktı seni
Yoluna sermekti tek isteğim
Eylemlerim sürecektir
İtiraf ediyorum aşığım...

Fırat Çandır

Kaos

Masallarda adı geçen
Kayıp şehirler gibiyim
Aslında anlamadım
Kayıp olan şehir mi
Yoksa ben miyim...

Avazlarca sustum
Feryatlarca ığlığım
Arşaya vurdu geceleri
Gök delindi yağmur
Fırtına göktü üzerime...

Özlemekle mi geçecek
Hasretle dolu ömrüm
Anlamsız benzetmelerde
Şekilsiz bir garip duygu
İsimsiz cisimsiz bir aşk...

Bitmeyecek bu kaos
Bitiremeyecek sonlar
Finiş yok bu koşunun
Gelmeyecek finali
Bu sonsuz yarışın...

Bu ne biçim bir hayat
Nasıl nefes almaktır bu
Acı bir işkence gibi
Sensiz neyin var ki
Yaşamın tadı olsun...

Kapalı kapılar ardında
Batan güneşin ışığında
Gecenin yüzünde de
Gündüzün hüznünde de
Hep sen olacaksın...

Fırat Çandır

Karmaşa

Biliyorum hepinizi
Sizde benim gibi
Şaşkın ve ürkek
Kendimin bile
BilmediğI sorular
Kimsenin çözemediğI
Cevapsız sorular
Yanıtı bulunmayan
Problemlerdesiniz...

Merhaba kuşlar
Bulutlar merhaba
Selam sana dünya
Hoşgeldin güneş
Ve hoşçakal ay
Deniz nasılsın
İyi misin balık...

Biliyorum hepinizi
Sizde benim gibi
Birazdan öte korkak
Kafeste kalıpta
Özgürlüğü savunuyor
Ama biliyorsunuz
Dört duvarca özgür
Sevebildiğimizce
Varlığımız ve varız...

Merhaba kuşlar
Bulutlar merhaba
Selam sana dünya
Hoşgeldin güneş
Ve hoşçakal ay
Deniz nasılsın
İyi misin balık...

Fırat Çandır

Ki

Ağır bir ölüm var üstümde
Ağır bir korku var içimde
Birde sevdan var kalbimde
Ki o bildiğim en ağır yük zaten...

Sen beni bırakıpta gidemezsin
Hiç mutlu olmadım diyemezsin
Unutma gittinmi dönemezsin
Yapma herşeyi biranda silemezsin...

Zor bir yol var önümde
Aşılması zor geçilmesi zor
Birde gözlerin var gökyüzünde
Ki göklerin mavisi söndü sayende...

Sen beni bırakıpta gidemezsin
Hiç mutlu olmadım diyemezsin
Unutma gittinmi dönemezsin
Yapma herşeyi biranda silemezsin...

Fırat Çandır

Korkaksın Sen

Sen bir korkaksın biliyor musun
Onsuz yaşayabileceğini görmekten
Başkasını sevmekten korkuyorsun
Birine delicesine aşık olmaktan...

Sen bir korkaksın biliyor musun
Başka birinin elini tutmasından
Sana sarılmasından korkuyorsun
Ya bu yabancı sıcak gelirse diye...

Sen bir korkaksın biliyor musun
Onu unutmak için çabalayamayan
Aşkını yüreğine gömmekten aciz
Ölmuşla ölmüşü kabullenemeyen...

Sen bir korkaksın biliyor musun
Başkasının gözlerine bakamayan
Oradan yüreğine giripte çıkmaz
Belki bende kapılırim diye korkan...

Sen bir korkaksın biliyor musun
Kendi acısında kederinde boğulmuş
Başkasının acısını görmeyen zavallı
Birtek kendini dertli zanneden...

Sen bir korkaksın biliyor musun
Dikkat et senin yüreğinin acısı
Başkalarının yüreğini de acıtmasın
Bunu göremezsın korkaksın sen...

Fırat Çandır

Köpek Gibi

Aç köpek gibi
Açım sana
Çölde mecnun
Şusuzum sana
15 yıllık mahkumun
Özgürlüğe hasreti kadar
Hasretim sana...

Fırat Çandır

Küçücük

Adım küçük harfle başladı
Ve bitti...
Tıpkı ben gibi,
Ben de dünya ya
Küçücük geldim
Ve öylece biteceğim
Adım küçük harfle başladı
Ve bitti...

Çünkü biliyorum
Vücudumdaki
Hücre kadar etmem
Şu koca dünyada
Adım küçük harfle başladı
Ve bitti...

Hiç büyümedim
Büyüyemedim
Belkide istemedim
Korktum büyümekten
Adım küçük harfle başladı
Ve bitti...

Küçücük kalbim
Küçücük aşkım
Küçücük öpücük
Hep küçük küçücük
Adım küçük harfle başladı
Ve bitti...

Fırat Çandır

Mecburiyet

Nasılki kızgın güneş mecbursa batmaya
Ve o hırçın asi rüzgar biran dinmeye
Zaman nasılki mecbursa illede geçmeye
İnsan doğmaya mecbursa ve ölmeye
Yollar bitmeye mecbursa ve gitmeye
Dünya dönmeye mevsimler değişmeye
Geceler gündüze gündüzler geceye
Mecbursa saatler günlere dönmeye
Mecbursa herşey olmaya ve bitmeye
Bende mecburum ömrümce seni sevmeye...

Fırat Çandır

Mecnunlar Gibi

Kuş uçmaz kervan geçmez
Makamsız bir yalnızlık türküsünde
Kanı akmaz sesi çıkmaz
Yürekler yetmez acılardayım...

Ve artık adım gibi eminim
Şensiz yaşayamayacağımı bilerek
Ölümlerime sebep olmak için
Canım avuçlarında çekip gittin...

Yere göğe sığmaz sevdanı
Söze sese ele güne muhtaç ettin
Yüzüm gözümde utanır oldu
Bari öldür beni göm gamzelerine...

Kenarsız köşesiz şekillerde
Fiilsiz yüklemsiz çekimsiz ve yalın
Gizli öznesi sen ve ben bir cümle
Kural tanımaz asi bir sevda...

Sen silahsız katil suçsuz canı
Ben kanamasız yaralı bir zavallı
Teşhisi konamayan ilacı olmayan
Bilinen itiraf edilemeyen hastayım...

Yelkovan uyuyalı çok oldu koynumda
Ve hatta zaman uyudu, takvimler
Çok sular geçti ayaklarımın altından
Gittikçe uzaklaştın gittikçe bittin...

Kurşunlar oldun önüne atladım
Hançerler oldun yüreğime sapladım
Ama seni dokunulmazlara sakladım
Yine yetmedi sana, yaranamadım...

Ömrüm ol dedim ömrümce ol
Semalarımda güneşim ol istedim
Yangınım ateş kışımda soğuk oldun
Oldun, battın, bittin ve gittin...

Unutma birgün geri dönersen sana
Seni affedersem bana lanet olsun
Senin için akan tek damla yaşa
Katmer katmer yazıklar olsun...

Bırakmadın ki adam gibi seveyim
Aramıza aşılmaz setler kurdun
Vazgeçtim Leylalarım olmandan
Bari bırakta Mecnunlar gibi öleyim...

Fırat Çandır

Merak

Nehrin canı acır mı
Süzülürken yokuş aşağı
Bağrındaki taşların yüzüne
Sürtünen içi kanar mı acaba...

Yükseklikten korkmayan
Güneş yüzme bilir mi
Tepeye varıpta semada
Denize dalarya yavaşça...

Ay korkar mı karanlıktan
Yıldızları söndürsem usul
Küsmüş müdür yada bize
Saklanıyoruz ondan diye...

Kuşlar özgür müdür bi de
Gökyüzünde alabildiğine
Kanat çırpıntıları isyan mıdır
Yaşamak için çırpınış mıdır...

Çiçeklerde ağlar mı mesela
Koparıldıklarında topraktan
Sevdiklerinden ayrılmalarına
Yanar mı kanar mı acaba...

Sevdalı mıdır acaba
Mavi göğe lacivert deniz
Ufukta buluşmaları niye
Sarılmaları sarmalanmaları...

Toprağın şefkati ilahi midir
Sarı sarmalar mı hep
Bağrına basar mı herşeyi
Onu üzene veya seveni...

Gökyüzü cidden mavi mi
Veya neden bozar rengini
Kızarır bi ara sonra karaya
Gerçek yüzü hangisi...

Ağaç ne kadar güçlüdür
Kökü ona sahip çıkarda
O yaprağına çıkmaz mı
Salar mı öylece boşluğa...

Fırat Çandır

Meyilli

Ağzımız konuşmaya
Dudaklarımız öpüşmeye
Yüreklerimiz aşka eğilimli...

Canımız yanmaya
Hayallerimiz yıkılmaya
kalbimiz kırılmaya eğilimli...

Fırat Çandır

Mutlu musun

Ömrümü harcadım acımadan
Yıllarda yollarda değil
Senin uğruna birtanem
Şimdi mutlu musun...

Yorulduğum hayattan
Koşmaktan yaşamaktan
Seni sevmekten bezdim
Şimdi mutlu musun...

Onca güzel günün bakışın
Hiç mi hatırı yok gözyaşımın
Hepsi bitti... Sen istedin
Şimdi mutlu musun...

İlk sende gördüm gülmeyi
İlk sende tattım sevmeyi
Ve ilk sende düşündüm ölmeyi
Şimdi mutlu musun...

Bana baharı getiren sendin
Hep arkandaki gölge bendim
Sen yaptın sen kendin
Şimdi mutlu musun...

Fırat Çandır

Nazlı Yarım

Dedilerde inanmadım
Çok muhabbet tez ayrılık
Getirmiş nazlı yarım...

Dedilerde inanmadım
Gözden ırak gönüldende
Irakmış nazlı yarım...

Dedilerde inanmadım
Göz görmeyince gönül
Dayanmış nazlı yarım...

Fırat Çandır

Ne Bileyim

Seni sevdiğimi bir bilsen
Bir söyleyebilsem geceleri
Korkmasam kendimden senden
Neden nelerden korkuyorsam
Ne bileyim neden kaçıyorsam işte...

Seni özlediğimi bir bilsen
Bir kavuşabilsem ellerine
Dudaklarınla saatlerce konuşsam
Eski günlerden falan bahsetsem
Ne bileyim laflasak işte...

Sana koştuğumu bir bilsen
Bir yakaıayabilsem gözlerini
Yalnızlığımı bir yana bıraksam
Sadece gözlerinin olsam
Ne bileyim yok olsam işte...

Sana mecbur olduğumu bir bilsen
Aşkına tutsak kaldığımı
Sevdana mahkum edildiğimi
Yaşama sevincimi bir bilsen
Ne bileyim seni sevdiğimi işte...

Seni unutamadığımı bir bilsen
Uykusuz gecelerimde rüyam
Renksiz sabahlarımda güneşim
Sensiz kaybettiğim herşeyim olsun
Ne bileyim beni sevsen işte...

Fırat Çandır

Ne Değişti ki

Sen gittin de ne değişti ki
Senden ve benden başka
Gün yine yirmidört saat
Üçüzaltmışbeş günlük
Hala dört mevsim bir yıl...

Sen gittin de ne değişti ki
Senden ve benden başka
Bahar hala kıştan sonra
Siyah açan çiçek yok işte
Dünya dönüyor bak hala...

Sen gittin de ne değişti ki
Senden ve benden başka
Cilveli ve güzel komşu kızı
Mis kokuyor geçtiğinde
Sokağın başı ve dört yanı...

Sen gittin de ne değişti ki
Senden ve benden başka
Bak hala bir nefeslik ömür
Kısacık üç günlük dünya
Otuzbeş hala ömrün yarısı...

Sen gittin de ne değişti ki
Senden ve benden başka
Güneş sabahları doğuyor
Ay geceleri aydınlatıyor
Yıldızlar ihtişamlı parlak...

Sen gittin de ne değişti ki
Senden ve benden başka...

Fırat Çandır

Ne Yapsam

Ne yapsam da
Tüm yollar sana çıkıyor
Ben saklandıkça
Beni buluyorsun
Ben kaçtıkça
Benim oluyorsun
Ben korktukça
Uykularıma giriyor
Düşlerim oluyorsun...

Ne yapsam da
Şarkılar seni söylüyor
Önce özgür iki nota
Sonra sen çalıyor
Şarkıların nakaratı
Müziğin ara namesi
Bestecisi güftecisi
Hepsi seni anlatıyor
Şiirim oluyorsun...

Ne yapsam da
Hep seni görüyorum
Kanallarda reklam
Kahve falımda silüet
Yollarda insanlarda
Herşeyimde sen
Nefesimde bile
Seni soluyorum
Canım oluyorsun...

Fırat Çandır

Nerden Bilirdim

Bir Eylöl sabahıydı
Gideceğini bilmeden uyandığım
Bitti diyeceğini bilmeden
Yıkılası bir Cumartesi günüydü
Hava biraz hüzünlüce...

Nerden bilirdim
O masmavi gözlerin katilim olacağını
Ve ömrümü o sokağın köşesinde
Yanlış yazılmış bir aşkı siler gibi
İki kelimeyle sileceğini...

Nerden bilirdim
O güne lanet edeceğimi
Senin için yüreğimde yetiştirdiğim
Kıpkırmızı gülleri koparıp birden
Gönlümün bahçesini talan edeceğini
İçime hasretler acılar ekeceğini...

Nerden bilirdim
Ellerini tutamadan bırakacağımı
Gözlerine daha doyamadan
Bakışlarının yüzümden kayıp düşeceğini
Ve dilinin başka isimleri anacağını...

Nerden bilirdim
Beni sokaktaki herhangi bir insan
Yoldan geçen öylesine bir adam
Kullanılmış ve çarçur edilmiş
Karalı bir kağıt parçası gibi göreceğini
Ve yazıp çizip kaderimi
Önemsiz bir hikayeye çevireceğini...

Nerden bilirdim
O gözlerin beni tutsak edeceğini
Ellerinin sıcaklığını özleyeceğimi
Sesini duymak için uğraşacağımı
Hayata gülümseyen yüzünü
Görmek için yollarına çıkacağımı...

Nerden bilirdim
Seni bir türlü unutamayacağımı
Bu kadar çok özleyeceğimi
Seni bu kadar çok seveceğimi
Ve birgün ellere vereceğimi
Sayfalarca şiirler yazacağımı
Seni düşünöpte uykulardan olacağımı
Hep bir matem havasında seni anacağımı
Oturup odamın bir köşesine ağlayacağımı
Zavallı bir Eylöl ayında
Çaresiz bir Cumartesi günü
Nerden bilirdim...

Fırat Çandır

O Sendin

Sana son kez yazıyorum
Sevmeyeceksin anlıyorum...

Karanlık bir dünyam vardı
Birtak yaşam kaynağım
Umudum vardı hayallerim
Bu uçsuz bucaksık
Bu karanlık tünelde
Birtak ışık kümesi
Yolun sonunda parlayan
O sendin...

Ansızın sardın bedenimi
Ele geçirdin bütün benliğimi
Bir aşk savaşına girdi
Aklım ve kalbim
Gerçek ve duygularım
Buna sebep var ya
O sendin...

Benim yaşadıklarım
Çıplak ve zavallı gelinciğin
Çılgık rüzgarında kalması
Titrek ve korumasız mumun
İsyanın korkutucu fırtınasında
Karanlıktaki yağmurda ıslanması
Beni acılara salan var ya
O sendin...

İçimdeki kin içimdeki acı
Bir çocuk gitgide büyüyen
Gözümdeki pınar bir nehir
Kaynaksız sürekli kuruyan
Kalbimdeki sevgi ve aşk
Kimin olduğunu söyleyemediğim
Beni karmaşaya sokan var ya
O sendin...

Çık artık hayatımdan
Bırak artık yakamı
Bana bir parça güneş
Bir yudum sevgi vermedin
Eski karanlık dünyamı ver bana
Umut ve hayal oyuncağımı
Öfke keder ve sevgi aşımı
Eski rezil ama onurlu yaşantımı
Herşeyimi yok eden felaket
O sendin...

İşte bitti herşey
O neşe sevinç ve aşk
İçimdeki sevgiye sahip

Kalpsiz soğuk kanlı katil
Yine biçimsiz ve çirkin
Yine hüzünlü yaşlı yüzüm
Keder dolu kin dolu gözüm
Çok şeyler gördüğüm ömrüm
Soldu artık can gülüm
Beni öldüren cani var ya
O sendin...

Fırat Çandır

Of Yar

Of yar... Oooffff...
Bir gece vakti yalnızlığın koynunda
Kırık düşler var avuçlarımda
Geceden kara gözlerin gözlerimde
Sesinin buğusu kulaklarımda
Sıcaklığın tren katarlarıyla uzakta
Bir kuş kanadının çırpınışı gibi ürkek
Ve bir mumun aciz alevi gibi titrek
Haykırmak istesede yüreğim delicesine
Dilimin suskun hakimiyetine yenik düşmekte...

Oysa neler fısıldamak isterdim kulağına
Gecenin hüznü vurdu ay ışığına
Ay odama sığındı savunmasız
Çırlıçıplak kaldı o koca sevda
Diz çöktü nasır tuttu
Ne seher vakitler öldürdüm uğruna
Kaç sabahları katlettim uykusuzluğuma
Dilim kurudu hasretine sensizliğe
Çakaralmazlar patladı yüreğimin üstünde
Nem kaldı yitik bir umuttan
Yüzüme son bakışındaki fotoğrafından başka
Acııldım bir ah bile demedim
Kimseler de bilmedi sen gibi
Oysa bileydin geleydin beni seveydin...
Of yar... Oooffff...

Fırat Çandır

Olduğum Yerde

Maskeler takıldı
Dostlar satıldı
Çamura yatıldı
Olduğum yerde...

Kirliler serildi
Suları serindi
Dipleri derindi
Olduğum yerde...

Mahkeme kuruldu
Suçlular bulundu
Fırtına duruldu
Olduğum yerde...

Foyalar söküldü
Boyalar döküldü
Boyunlar büküldü
Olduğum yerde...

Takkeler düştü
Keller göründü
Düşman delirdi
Olduğum yerde...

Oyunlar bozuldu
Sorunlar çözüldü
Duyanlar sevindi
Olduğum yerde...

Fırat Çandır

Oysa Sen

Ben seninle
Bayramları seyranları
Doğum günleri
Tanışma yıldönümleri
Kutlamak istedim
Oysa sen
Beni terketmeyi seçtin...

Ben seninle
Gözüme dolaşmayı
Gezmeyi tozmayı
Sevişmeyi istedim
Çılgınlar gibi
Oysa sen
Beni mahvetmeyi seçtin...

Ben seninle
Elele birşeyler paylaşmayı
Vakit öldürmeyi
Ömrümü harcamayı
Adamayı istedim
Oysa sen
Beni öldürmeyi seçtin...

Fırat Çandır

Ölüm Yolu

Düşünemezdim günün birinde
Seninde tozlu raflarımdaki
Eski bir fotoğraf albümünün
Ücra ve dağınık sayfalarında
Öylesine soğuk bir surat olarak
Siyaha çalınmış hatıralar arasında
Küflenmeye bırakılacağını...

Her yol birazcık ölüme çıkar
Her aşk bir ölüm yoludur zaten
Yalvarıyorum sana gitme dur
Ya gitme ya çek beni de vur...

Düşünemezdim günün birinde
Yüreğimin en zifiri noktasında
Aklımın en derin ve sisli köşesinde
Ruhumun en ufak hücrelerinde
Birkaç saniyelik düşümün içinde
Biranlık görüntü kümesi olarak
Unutulmak için saklanabileceğini...

Her yol birazcık ölüme çıkar
Her aşk bir ölüm yoludur zaten
Yalvarıyorum sana gitme dur
Ya gitme ya çek beni de vur...

Düşünemezdim günün birinde
Bu sevda şarkısına bir es verip
Sonsuzluğa kadar susturacağımızı
Bitmez dediğimiz bu yolların
Herhangi bir yerinde ayrılıp
Ve kadere inat keşiştiğinde
Tanımamazlıktan gelebileceğimi...

Her yol birazcık ölüme çıkar
Her aşk bir ölüm yoludur zaten
Yalvarıyorum sana gitme dur
Ya gitme ya çek beni de vur...

Fırat Çandır

Ömrünce Kalırdın

Kocaman bir mih gibi
Çak gitsin beni yüreğine
Öyle ki otursun, çıkarınca
Kan bulaşsın mažiye...

Kızarsın, utancından değil
Kan kokusundan gece
Gece gece dilimde sen
Dudağımda iki hece...

Hiç sevmeseydin çoktan
Bu aşktan yol alırdın
Senin için neleri feda ettim
Bir bilsen ömrünce kalırdın...

Fırat Çandır

Ömür Sonum

İstanbul'a ne zaman
Sağnak yağsa yağmur
Benim üzerime
Şarjörden boşalırsacına
Gümüş kurşunlar yağar...

Ve ne zaman
Lapa lapa kar düşse
Bu yorgun şehre
Tane tane mavzer düşer
Uşüyen bedenime...

Sokakta değil kasırga
Mabedimin içinde kopar
Şimşekler üzerime düşer
İçimi alır gider seller
Bular çamura batağa...

Güneş doğduğunda
Aslı mavi göklere
Kızıla çalar benimkiler
Kan kızılı aşk kızılı
Utanç kızılına...

Rengarenk açarlar
Ruhuma çeşit dertlerim
Yakmaz ateşler birikir
Yangınlar çıkarır
Yakar kavurur beni...

Azrail'im gelir bir vakit
Gelir başım üstüne
Kan kusarım gelmese de
Kızılıcık şerbeti güzelim
Der der geçerim...

Fırat Çandır

Öyle İstedğin İçin

Bir daha duymayacaksın
Telefonların çalmayacak
O ellerin ısınmayacak
Gülmeyecek ela gözlerin
Sen öyle istediğin için...

Bu son sözüm
Sana son şarkım
Bitti artık anla canım
Sana son haykırışım...

Bu son gözyaşı
Sana son ağlayışım
Bitti artık anla canım
Sana son yalvarışım...

Bir daha sormayacağım
Sensizliğe alışmayacak
Hasretle barışmayacak
Zamanla savaşmayacağım
Sen öyle istediğin için...

Bu son sözüm
Sana son şarkım
Bitti artık anla canım
Sana son haykırışım...

Bu son gözyaşı
Sana son ağlayışım
Bitti artık anla canım
Sana son yalvarışım...

Fırat Çandır

Öyle ki

Öyle tuhaf ki ölümüne yokluğun
Sensizlik bir demir leblebi gibi
Hasretin paslı makas kör bıçak
Ne yenilir yutulur ne de kesip atılır...

Öyle garip ki sana aşık olmak
Ceşaret ister seviyorum demek
Göğüs germeli inadına kadere
Ya kahraman ya da deli divane...

Fırat Çandır

Öylesine

Seni düşünmek için geceleri beklediğim
Yada geceleri düşünüp seni özlediğim
Belkide özlemleri özleyipte seni sevdiğim
Öylesine bir aşk benim ki...

Gökler ardından alevcesine seyrettiğim
Göğsümün içine dünyayı hapsettiğim
Belkide gönül gözümde aşkı düşlediğim
Öylesine bir bakış benim ki...

İstemsiz bir yüz hareketi istemeden olan
Sensiz seni seyrederken masum uzaklarda
Şevincimden değil yüzümdeki tebessüm
Öylesine bir gülüş benim ki...

Ve işte kaçış sahnesi filmin sonunda
Aslında kaçış değil hasretlerden uzaklaşma
Ufak ufak sıyrıлма monoton hayat illetinden
Öylesine bir gidiş benim ki...

Fırat Çandır

Özledim

Özledim...

Bir türlü kazanamadığım misketi
Uğruna üstümü başımı batırıpta
Annemden dayak yediğim futbolu
Patlattığım ilk futbol topumu
Kendimize bile bakamazken
Yolda bulduğum kediye acımayı
Onu tutupta gizlice eve sokmayı
Hava kararınca telaşlanmayı
Babam gelmiş midir diye korkmayı
Çocukça tehditler savurmayı
Üfak tefek yalanlar söylemeyi
Arka bahçede piknik yapmayı özledim...

Ey koca İstanbul seni özledim
Ağır ağır ilerleyen tramvayını
Sinemada patlamış mısır yemeyi
Köşede şarkı söyleyen sarhoşları
Kasabın önündeki aç kedileri
Manavdaki çürük meyveleri
Hatta hiçbir siparişimizi birkez olsun
Doğru getirmeyen bakkal çırağını özledim...

Günlerce uğraşıpta ezberleyemediğim
Nihavent makamı şarkıları
Defalarca izleyipte bıkmadığım
Cüneyt Arkın, Ayhan Işık filmlerini
Her izlediğimde tekrar tekrar
Aşık olduğum Türkan Şoray'ı
Çaddelerde koşuşturan çocukları
İstanbul'un çamurlu taş yollarını özledim...

İlkokul kitaplarımı öğretmenimi
Okulun ilk günlerinden beri
Beceremediğim matematiği
Hiç yüzünü açmadığım fizik kitabımı
Elimi bile sürmediğim kimya defterimi
Hatta yediğim ilk dayağı bile özledim...

Daha sekiz yaşında düşüpte
Kolumu kırdığım kiraz ağacını
Bahar aylarını heyecanla bekleyip
Günlerce döke saça aşure yemeyi
Çocukluk aşklarına vermek için
Bahçesinden gül çaldığım Berrin Teyzeyi
Gülleri çalarken ellerime batan
Hatta adeta parçalayan dikenleri
Her gördüğünde peşimizden koşan
Bekçinin ihtiyar karabaş köpeğini
Burnu açılmış spor ayakkabılarımı
Dizleri yamalı pantolonumu

Adam gibi yaşayamadığım
Çocukluğumu özledim...

Fırat Çandır

Özlemedim

Seni özlemedim
Sadece teninin
Çıplak kokusunu
Dudaklarının
Islak tatlı ateşini...

Seni özlemedim
Başka bir dünya
Kahve gözlerini
Uzun ve dalgalı
Yumuşak saçını...

Seni özlemedim
Temmuz akşamı
Titreyen bedenini
Dokununca içimi
Altüst eden elini...

Fırat Çandır

Peri Kızı

Soğuk sabahlar
Sana uyandım
Ne ben farkındaydım
Ne de sen farkettil
Gamzene gömülmekti
Teninde kaybolmaktı dileğim
Olmadı peri kızı...

Adına şiirler yazmak
Şarkılar söylemek istedim
Senden öncesi yoktu
Artık sonrasıda bitmişti
Sana isimler verecektim
Kulağına ezanlar okuyarak
Olmadı peri kızı...

Benliğini aştın içimde
Şimdi sen gökkuşağısın
Masmavi gökyüzümde
Kuşlarımsın bulutlarımsın
Hayatımın beşinci mevsimi
İsmiini koymaya çalıştım
Olmadı peri kızı...

Ben buldum seni
Sen yine kayboldun
Hep benden uzaktasın
Seni paslı bir mih gibi
Yüregime çaktığım gibi
Çakmalıydım yanıma
Olmadı peri kızı...

Gözlerin alev alev
Kanının serinliğine inat
Ve rengarenk bakışların
Ürkütüyor insanın içini
Okşarcasına buğulu sesin
Hep duymak istedim
Olmadı peri kızı...

Fırat Çandır

Renklerim

Adım maviler benim
Soyadım açık yeşil
Kırmızı sevdamin rengi
Saçım kahverengi
Aynı renkte gözlerim
Buğday tenliyim
Bağrım yanık esmer
Bahtım kara talihim
Sarışın umutlarım var
Kızılca kararlarım
Alacalı geçmişim de
Gelecek korkum da
Kurduğum düşlerim lila
Yıkılınca döndü mora
Griler sarmış göklerimi
Beyazlar kayıp yok
Bulutlarım bile değişti
Her renkten giysilerim
Hep aynı renk kaderim
Bunlar benim renklerim...

Fırat Çandır

Rumuzsuz

Adımın rumuzu olmadı
Yada aşkımın hiç kılıfı
Adam kadar adam
Deniz kadar çıplığım
Gece kadar karanlık
Güneş kadar sığağım
Ay kadar yalnızım
Yıldız kadar kalabalık
Evren kadar büyüğüm
Atom kadar küçük
Aşığım sana sevdalı
Deliyim divaneyim
Ama yine sensizim...

Geceyim ben gündüz
Varım belki yokum
Sana aç herşeye tokum
Koşarım ben uçarım
Düşerim sana kalkarım
Yoğunum bulut kadar
Dalgalar kadar dağınık
Zekiyim yanında aptal
Dağlar kadar yüceyim
Karınca kadar zavallı
Umut sensin umutsuzluk
Ben benim sense ben
Hiç bilmedim önceden
Hiç mutluluğu zaten...

Fırat Çandır

Sadist Şiir

Kalmasam da fanide yaşamasam da seninle
Tövbe etsemde yaptığım bazı şeylere
Yine de hep sen varsın ölü düşlerimde
Sen olmalısın ve olacaksın içinde...

Karamsar değilim sadece biraz cani
Ama öldürmek istediğim yalnızca kendim
O da yalnız değil güzelim seninle
Sevgi kadar ölüme de paylaş benimle...

Gel dediğimde geleceksin birtanem
Senin o güzel fikrin umrumda değil
Dilediğim yerde bizzat seninle
Dilediğim yerde cansız kalan ölümlerle...

Bana döneceksin istesende istemesende
Kan çekecek içini büyük ihtimalle
Beni parçalamak gelecek içinden belkide
İşte bana benzedin en sonunda sende...

Sana söylüyorum dinle güzelim
Ben dilediğimi hemen ister ve alırım
Beni öldürmek istiyorsun ya işte
Anla artık kanında da ben varım...

Fırat Çandır

Sakat Sevda

Bizim aşkımız
İki gözlüklünün
Opüşme çabasıydı
Ya diş tellerimiz
Birbirine takılıyor
Ya da gözlüklerimizin
Camları çiziliyordu...

Bizim aşkımız
İki topalın
Maraton koşmasıydı
İçimizde bir sevinç
Bitiş noktasına
Saatler sonra
Varacağımızı bile bile...

Bizim aşkımız
İki körün
Deniz kenarında
Oturmasıydı
Güneşin sıcaklığı tenimizde
Dalga sesi kulağımızda
Denizin manzarasından
Yoksun...

Fırat Çandır

Sana

Sana bir şarkı yazdım
Daha bestelenmedi
Sana bir resim çizdim
Kimselerce görülmedi...

Sana bir oyun buldum
Kuralları koyulmadı
Sana bir hayat kurdum
Hiçbir canlı yaşamadı...

Sana bir renk verdim
Yeryüzünde bilinmedi
Sana bir aşk sundum
Henüz kimse bilmedi...

Fırat Çandır

Sana Ait

Gözlerimde deli mavi bakışların
Ellerimde kordan bir ateş tenin
Dudaklarımda tuzlu ve buruk
Sana ait bir buse tamamen senin...

Aklımda kalmış akşamki duruşun
İçime işlemiş avucumdaki sıcaklığın
Gözüme bakışın seviyorum deyişin
Ve korkusu birgün seni kaybetmenin...

Sensiz sabahları nasıl ediyorum
O koca geceyi nasıl altediyorum
Uykularımı ne güçlkle kovuyorum
Bir, bir bilsen, bir bilsen nasıl...

Uyumaktan korkuyorum geceleri
Hani uyuyup uyanacağım ve sen
Sen olmayacaksın diye ödüm kopuyor
Bakma sen bana yine saçmalıyorum...

Sen gerçek olamayacak kadar güzel
Ulaşamayacağım kadar imkansız
Eldede edemeyeceğim kadar fazla
Ve vazgeçemeyeceğim kadar benimsin...

Kuruyor umudum daha başlamadan
Güller kaniyor daha koklanmadan
Baharlarım ölüyor yazın hasretine
Ve ben yine seni seviyorum...

Fırat Çandır

Sana Değmezmiş

Kendime verdiğim sözlerden döndüm
Vaatlerimi bile tutmadım kendime
Yüzümün sağı utandı soluysa kızgın
Sana değmezmiş geç anladım...

Geceleri heceleme anlamsızmış
Görmediğim her saniyeyi not etmek
Oturup da sana dair hayaller kurmak
Sana değmezmiş geç anladım...

Kimsenin bilmediği kabuslar görmek
Kan ter içinde yine sana uyanmak
Gözlerine dalıp da huzurlara varmak
Sana değmezmiş geç anladım...

Sahteymiş paylaşılan her bir dakika
Derdinle dertlenmek neşenle sevinmek
Tek söz etmeden dakikalarca bakışmak
Sana değmezmiş geç anladım...

Gece yarılarımın semalarına baştac
Nerden bilecektim bırakacağın bir acı
Sabah güneşlerinin tek sebebiydin
Sana değmezmiş geç anladım...

Fırat Çandır

Sana İnat

Sırf sen sevdiğin için
Akşamları erken yattım
Sen geç yatmayı seviyorsun diye
Ve erken kalktım sana inat...

Sırf sen sevdiğin için
Sabahları işe yürüyerek gitmedim
Şehir parkına uğramadım sevdiğin
Ve vanilyalı dondurma yemedim...

Sırf sen sevdiğin için
Yağmurları sevmiyorum artık
Senin o çok sevdiğin yaz mevsimini
Ben aşksal yas mevsimi ilan ettim...

Sırf sen sevdiğin için
Denize gitmedim güneşlenmedim
Bronzlaşmadı tenim sen sevdiğin için
Sevdiğini bildiğim hiçbirşey yapmadım...

Fırat Çandır

Sanma Sakın

Odam sanma sakın
Sensiz girdiğim
Soğuk ve karanlık
Toprak üstü mezarlık...

Yaş sanma sakın
Sensiz ağladığım
Gözlerimden akan
Damla damla kan...

Fırat Çandır

Sebebim Olma

Dünden beri daraldı dünyam
Ellerim ayaklarım titrer oldu
Kalbim korkuyor yalnız çarpmaya
Adım atmaya gücüm yok ayağımda
Sensizliğe mahkum edildi sevdam
Sebebim olma gitme n'olursun...

Fırat Çandır

Sebebini Sorma

Sensiz içtiğim
Bir yudum su
Dudağıma değerde
Dilimi ıslatmaz
Bir lokma ekmek
Taş keser yiyemem
Soluklarım bile
Düşman kesilir
Genzimde kilitlenir
Sebebini sorma
Aşığım sana...

Sensiz anlamsız
Zehir olur ömrüm
Mahvolur gençliğim
Güneşim ısıtmaz
Ay ışıldamaz olur
Çiçeklerim açmaz
Baharlarım gelmez
Ayaklarım basmaz
Ellerim tutmaz olur
Sebebini sorma
Aşığım sana...

Fırat Çandır

Sen Kadar Değil

Güller vardır
Yedi ayrı renk
Yedi ayrı koku
Sen kadar değil...

Günler vardır
Gecesi mehtap
Gündüzü ahenk
Sen kadar değil...

Fırat Çandır

Sen mi Ben mi

Kaybeden kim sen mi ben mi...
Şeni sevmek istedim
Ölesiye ölene dek
Elin elimde tenin tenimde
Öpmek koklamak istedim
Kaçan kim sen mi ben mi...

Buluşmak istedim
Gözlerinde gözlerimle
Dokunmak istedim saçlarına
Sevişmek istedim teninle
Sarmaş dolaş seninle
Korkan kim sen mi ben mi...

Aşk ateşinde yanmak istedim
Sevgi selinde boğulmak
Haykırmak istedim adını
Öpmek istedim dudaklarını
Ömrümün ruhsuz kadını
Yanan kim sen mi ben mi...

Aşk vermek sevgi vermek
Hayal kurmak umutlanmak
Seninle bir ömür boyu yaşamak
Geceleri birlikte ağlamak
Sımsıkı et tırnak gibi sarılmak
Yıkılan kim sen mi ben mi...

Fırat Çandır

Sen Öyle Birşeysin

Sana sevdam diyemem
Gelip geçicidir çünkü
En koyu sevdalar bile
Aşk diyemem bitersin
Çekip gidersin birgün
Sen bitmeyen birşeysin...

Gece değil günüm değil
Ne yıldızlarsın gecemde
Ne de parlayan ay semada
Güneşte değilsin biliyorum
Gözlerimi alıyorsun ama
Sen batmayan birşeysin...

Yazım baharım kışımın
Mevsimler misin nesin
Sıcak soğuk üşüyüşümsün
Dudağımda buse sevincimsin
Güllere benzetsem olmaz
Sen solmayan birşeysin...

Tamamen bensin kendimsin
Çocuğum sevdiğim eşimsin
Hayattaki en büyük varlığım
Doymaksızın aldığım nefes
Sana canımda diyemem
Sen tükenmeyen birşeysin...

Fırat Çandır

Sen Var ya

Gece sen gündüz sen
Rüyamda düşümde sen
Bir baksan bir görsen
Acıyıpta halime dönsen
Neler çekiyorum bilsen
Beklemekten yoruldum
Baharlar bitmeden sen
Koşarak bana gelsen
Sen, sen var ya sen...

Fırat Çandır

Sen Yoktun

Sen yoktun
Yastığı sen yaptım
Onu öptüm onunla seviştim...

Sen yoktun
Yorganı sen yaptım
Ona sarıldım onunla ısındım...

Sen yoktun
Silahı sen yaptım
Onunla dertleştim dertlendim...

Sen yoktun
Eceli sen yaptım
Seni bekledim ölümle tanıştım...

Fırat Çandır

Senden Beri

Gülüşüm sevişim sevişmelerim
Gecem günüm herşeyim
Tanıyamaz oldum kendimi
Senden beri çok değiştim...

Hoyrat bir bahardayım
Melteminden içim titrek
Bir heyecan göğsümde
Senden beri içimde saklı...

Düşkünlüğüm arttı mavilere
Mavi göklere mavi gözlere
Gecenin rengi bile mavi işte
Senden beri bu ahenk...

Daha bir arttı coşkum
Kıpır kıpır en durgun halim
Gözlerim parlıyor yarınlara
Senden beri bu mutluluğum...

Kabuğuma sığmadı aşkım
Ruhum bedenime fazla
Koşar adım yaşıyorum artık
Senden beri bu telaşım...

Tenimde sevmenin sevilmenin
Seni seviyorum diyebilmenin
Aynı sözü birinden duyabilmenin
Senden beri içimde şehveti...

Fırat Çandır

Senden Bile

Aşık olan insan
Giymeyi göze almıştır
Bir ateşten gömlek
Seçmiştir azap yolunu
Ve beğenmiştir
Ölümlerden ölüm
Göze almış işkenceyi
Izdırabı gözyaşını...

Ne'm kaldı senden geri
Bir kuru canım var
Buna yaşamak denirse
Halen inadına ayakta
İstersen feda olsun
Onu da al giderken
Uğruna vermeyeceksem
Ne işe yarar ki zaten...

Ciğerimde öksürüklü
Teşhisi geciktirilmiş
Tedavisi yok bir kanser
Yüreğimde çaresiz aşkın
Bedenimde yorgunluk
Aklımda acı hasretin
Etrafımda mat suratlar
Elimde bir hiç var şimdi...

Gel de anlat erkeksen
Gel de sindir ayrılığı
Evlad acısı gibi oturdu
İçime ağır ağır ve sinsi
Kaldıramıyorum bu yükü
Yetemiyorum tek başıma
Koca şehir dar oldu bana
Sığmıyorum hiçbir kenara...

Aldığım solukların
İkisinden biri sensin
Adımlarımdan biri sen
Seni o kadar çok
O kadar seviyorum ki
Bıraktım bencilliği
Senin mutluluğun için
Senden bile vazgeçtim...

Fırat Çandır

Seni Bekliyorum

Evimin ışıkları sabaha kadar yanıyor
Biliyorum gelmeyeceksin ama
İçimde hep bir ümit bekliyorum
Sen gelmesende karanlık gecelerime
Bakışlarını bekliyorum güneşim olsun diye...

Özlemeye başladım deli mavi gözlerini
Gözlerinin içindeki o muhteşem gizemi
Her mevsim Temmuz ateşindeki tenini
Seni öptüğümde içimde kopan fırtınayı
Hırçın ve aceleci telaşını özlemeye başladım...

Sonbahar kasvetinde geçiyor ömrüm
Uç kuru yaprak arasında çırpınıyor
Can çekişiyor zavallı benliğim
Ellerim üşüyor sıcacık ellerinden uzakta
Kaniyor yüreğim sevdasından ayrı...

Gecenin içinde öylece duruyor hayalin
Gözlerimi açmaya korkuyorum gidecek diye
Aynalara baktığımda görüyorum seni
Uykusuzluktan şişmiş bakışlarımda
Ufuklarımda senin ismin var seherleri...

Masamda iki kadeh yıllanmış acı
Camda sesinin buğusuna yazdığım adın
Karşımda son gidişinin ürkek resmi
Aklımda umudu kırılmış bir akşam
Ve yalancı bir tebessüm üzgün yüzümde...

Uykularımı kurşuna dizdim senin için
Ürkek baharlarda cayır cayır yanıyor
Oluk oluk kaniyor sönük bakışlarım
Karakişları seçtim ben mevsim diye
Yazları sana bıraktım sıcacık üşüme...

Şiirler biriktiriyorum kalbimde senin için
Yaprak yaprak saklıyorum kokunu
Dilimin ucunda sana söylediğim şarkılar
Senin için ettiğim dualar gökyüzünde
Bir avuç ihanet yaşanmış mutluluklara...

Minicik bir kıpırtı kalmış senden
Ufacık bir çırpınış göğsümün içinde
Siyah beyaz anılar aklımın derinliklerinde
Hüzün ve çığlıklar çökmüş bedenime
Yormuş beni kendinden geçkin sevdalarım...

Mevsimlerim değişti kuru ayazlara
Gülüşüm kaydı düştü yüzümden
Mutluluğum çalındı kimsesiz yüreğimden
Birşeyler koptu sanki içimden

Şimdi hepsini geri istiyorum senden...

Fırat Çandır

Seni Düşüneceğim

Sana bakacağım
Belki göremeyeceğim
Ama düşünebilirim...

Sana önce bir isim vereceğim
Ama ne sen bileceksin nede ben
Yalnızca kalbim...

Sonra düşüneceğim
Tan vaktindeki güneşin renginde
Alev alev kızıl saçını...

Denizlere benzeteceğim
Masmavi gözlerini
Akarsu kadar sakin
Fırtınalı deniz gibi ateşli
Ufacık bir hareketiyle
Kalbimi çalan
Dudaklarını düşüneceğim...

Sana öyle bir renk vereceğim ki
Dünyada bulunmayan
Yalnızca kalbimde olan...

Ve sana öyle bağlanacağım ki
Korkacak tüm dünya
Uğruna yerleri gökleri şarsacağım
Uğruna canımı vereceğim
Ama kalbimi asla
Orada sen varsın
İstemem başkası olmasın...

Sana öyle tutulacağım ki
Leyla'lar Aslı'lar kıskanacak
Bunu Rabbim öğrenince
İşte... Kıyametler kopacak...

Fırat Çandır

Seni Sensiz Özlemek

Sensizlik canımı yakıyor heran
Canımı acıtıyor terkedilmişlik
Yüreğimde garip bir sancı
Azılı ve ıslak firarlar gözlerimde
Bakışlarım bebeğinden nasır tuttu
Gelmediğin yolları izlemekten
Bacaklarım kırıldı dizlerimden
Kulaklarım yırtıldı sensiz sokağın
Feryat figan rüzgar iniltisinden...

Sensiz beslediğim bir bebeğim var
Adını isyan adını acı koyduğum
Hergün hasretinle büyüttüğüm
Ve birgün yetim bir çocuk edasıyla
Cami avlusuna bırakıp kaçtığım
Terkedilmiş yapayalnız sevdalarım
Tek kurşunla katledilmiş umutlarım
Sensizken yapabildiğim tek şeydi
Seni sessiz ve sensiz özlemek...

Fırat Çandır

Seni Sevmek

Ana rahminden yeni düşmek gibi
Kanlar içinde savunmasız ve çırılçıplak
Ana denilen bir kadının memesinden
Kana kana ve hoyratça hayat içmek
Yeniden doğmak gibi seni sevmek...

Pornografi içermeyen sevişmeler
Erotizm kokmayan öpüşmeler
Açık seçik ama müstehcen olmayan
İnsanı şevke sürükleyen sözler
Yeniden doğmak gibi seni sevmek...

Sadakatı yüksek mecazı düşük
Abartısız ve alabildiğine maşum
Hergün dünyaya tekrar doğan güneş
Ve yeni güne uyanan dünya gibi
Yeniden doğmak gibi seni sevmek...

Alıntılar kurmak sözlerden şiirlerden
En uzun yolu kestirme bilip gitmek
Şair kesilmek aşık kesilmek acemice
Her anlama her sese seni yüklemek
Yeniden doğmak gibi seni sevmek...

Fırat Çandır

Seni Soran Bilmeceler

Ateş olup kora döner
İçimde yokluğun
Ne yapsamda bitmiyor
Odamda soğukluğun
Beni bilmez kendini bilmez
Bu sevda ne senden
Ne benden vazgeçemez
Bu sevda bitemez...

Üstüme çöktü kara geceler
Dilim durmaz seni heceler
Aklım almadı kalbime sığmadı
Zormuş seni soran bilmeceler...

Fırat Çandır

Seni Unutmaca

Gözlerin bile yitirdi
Işığını ve parlaklığını
Matlaştı bakışların
Sadece adın kalmış
Buğulu camlarımda
Sisli ve puslu silikte olsa
Titrek sesinin yankısı
Kulaklarımda kısıkta olsa
Az kaldı seni unutmama
Zaten oynadığım tek oyun
İşte bu seni unutmaca...

Fırat Çandır

Senin İçin

Yağmur olasım tuttu bugün
Göklere tırmanmak buhar olup
Sonra sana dökölmek metrelerce
Koynuna girmek için...

Rüzgar olasım tuttu bugün
Dağlar yollar aşır usulca
Saçlarına dokunmak okşamak
Tenini hissetmek için...

Gece olasım tuttu bugün
Sırf seviyorsun diye yıldızları
Gözlerinden kayır kalbine
Ay ışığıyla süzölmek için...

Fırat Çandır

Senin Tarifin

Berrak ve dingin bir suyun içinde
Küçük mavi çakıl taşları gibi gözlerin
Yüzün değmiş sanki o şeffaf sulara
Sen göz kırptıkça dalgalanıyor yüzün
Dalgalanıyor gözlerin ve yüreğin...

Benimse halka halka büyüyor
İçimin kıpırtısı ömrümün sevdası
Dalıyorum gözlerinin büyüsüne
Islanıyor tenim ıslanıyor bedenim
Sırılsıklam üstüm başım ve aşkım...

Yol boyu uzanan sapsarı ve dümdüz
Başaklara benziyor saçların uzun
Esiyor ürpertici ılık ve okşar bir rüzgar
Yüzümü öperek kulağıma fısıldayarak
Senin ağzından aşk namelerini...

Dünyanın sekizinci harikası bilirim
İnce pembe ve çatlak dudakların
Kaşında çocukluğundan kalma
Acısı derin ve unutulmaz bir yarık
Hatırı sayılır tek yanakta tek gamze...

Ve ben o suların içinden geçmiş
Yollarında koşturup toza toprağa
Sana baktıkça aşka meşke bulanmış
Dizginleri kopuk ömrünün yarısında
Kocaman ve yaramaz bir çocuğum...

Fırat Çandır

Senin Yüzünden

Şu yazdıklarım çizdiklerim
İsyanlarım haykırışlarım
İçten içe iç savaşlarım
Hep senin yüzünden...

Avaz avaz suskunluğum
Yüreğim seni konuştukça
Susuşum suspus oluşum
Hep senin yüzünden...

Yaşama küsmem körleşmem
Hayatı duymamam düşünmemem
Aşkla çatışmam vuruşmam
Hep senin yüzünden...

Karanlıklardan kaçmayışım
Acılardan yılmayışım
Yıldırımlardan korkmayışım
Hep senin yüzünden...

Geceleri ağlayışlarım gözyaşlarım
Uykulardan uyanışlarım kabuslarım
Eriyişim bitkinliğim bitmişliğim
Hep senin yüzünden...

Acıların içine atlayışım
Korkulara kahramanlık edişim
Kabuslara karanlığa rehberliğim
Hep senin yüzünden...

Yaptıklarım yaşadıklarım
Ölümüm ölmüşlüğüm
Seni deli gibi sevişim
Hep senin yüzünden...

Fırat Çandır

Seninle Ya da Sensiz

Yine ıslanırım yağmurda
Yürürüm yine bu yollarda
Korurum kendimi hayattan
Sen olsan da olmasan da...

Bir üç aşk nöbetlerinde
Tek başıma korkusuzca
Bekliyorum bişeyler için
Sen gelsen de gelmesen de...

Hırpalandım kendi içimde
Sana dokunmasın diye ateş
Kendimi attım yangınlara
Sen bilsen de bilmesen de...

Dimdik ayakta alnım açık
Gururumla ben onurumla
Seviyorum kahraman gibi
Sen sevsen de sevmesen de...

Fırat Çandır

Sensin Yar

Acıtan kanatan kanayan
Sonra oturup ağlayan
Sensin yar...

Hepsi herşey sensin yar...

Doğum günümde mumları
Üflerken tuttuğum dilek
Sensin yar...

Hepsi herşey sensin yar...

Fırat Çandır

Sensiz 24 Saat

Tek celsede boşandım hayattan
Ben illede seni istiyor o vermiyordu
Şiddetli geçimsizlik anlayacağın...

Böyle değildi bu aşkın tarifi
Mutluluğun dozu az öfkenin fazla
Daha büyüyecekti sevdamız
Gönül mektebinde okuyacak
Tarihindeki ataları ezberleyecek
Leyla ile Mecnun'u Ferhat ile Şirin'i
Kerem ile Aslı'yı örnek alacaktı...

Yine dar ağacı yine kurşun
Yani yine ölümlü gecelerde
Sırılsıklam bir acı bir isyan ve ben...

Öylece ansızın çıktı hayatımdan
Ya insan nefes almadan yaşar mı
Şevmeden sevilmeden öpmeden
Öpülmeden kısacası öpüşmeden
Ya sevişmeden yaşar mı insan...

Anlayabilir ve anlatabilir mi hayatı
Örnek teşkil edebilir mi konulara
Hunharca katledilmiş aşkların cesetleri
Tanınmaz haldedir sanıyorum
Cansız bedenlerin akıl morgunda...

Henüz otopsisı yapılmadı ama
Zaten ölüm sebebini ben biliyorum
Hani gittin ya nefesim kesildi
Çarptın ya kapıyı kalbim durdu
Sensizliğin karabasanları çöktü
Boş duvarlar dev oldu geldi üstüme
Can damarlarım koptu o gece
Kanım çekildi sabahın sensizliğinde
Tan vaktiyle beraber ağardı saçlarım...

İşte böyle, senimi aldın ve gittin
Daha üstünden koskoca küçücük
Ömrümün en uzun ve en kısa günü
Ölümler daha neler neler geçti
Daha üstünden yirmidört saat geçti...

Fırat Çandır

Sensizliği Bilir misin

Geceleri sana sarılamadan yattın mı
Ve yine sensiz rüyalara daldın mı
Her sabah yalnızlığa uyandın mı
Sen sensizlik nedir bilir misin...

Avuçların soğuk ve yalnız kaldı mı
Yüreğin sevip de sessizce inledi mi
Bomboş ve çaresiz kaldı mı ellerin
Sen sensizlik nedir bilir misin...

Çırpındı mı göğsünde bir telaş
Acı çekti mi kemiklerin iliklerin
Kan kustu mu dudakların bir kere
Sen sensizlik nedir bilir misin...

Dilin bir ismi anarken sürçtü mü
Dizlerin yoruldu mu hiç yürürken
Ve aklını yitirdin mi gecelerce
Sen sensizlik nedir bilir misin...

Şaşırdın mı ölümüyüm diri miyim
Nefes almalı mı bırakmalı mıyım
Sevmeli mi yoksa vaz mı geçmeliyim
Sen sensizlik nedir bilir misin...

Fırat Çandır

Seviyorum Ya

Hiç bu kadar olmadı
Böyle sevinmedim hiç
Yaşamadım mutluluğu
Bu cümbüş başka...

Seviyorum ya ondandır...

Gökler daha bir mavi
Geceler daha aydınlık
Baharlar daha bir canlı
Bu ahenk başka...

Seviyorum ya ondandır...

Bir tuhaf oldu sanki içim
Başım dönüyor durmadan
Sarhoş dünya dediğin
Bu yanlış başka...

Seviyorum ya ondandır...

Gözlerim parlıyor yarına
Görmüyor senden ötesini
Bilmiyor farklı bir yol
Bu bakış başka...

Seviyorum ya ondandır...

Fırat Çandır

Sevmeyin Beni

Cılız ve savunmasız bir çiğlık gibi
Hüzünlü ve ezgisiz bir şarkı çalar
Acılar fışkırır bastığım yerlerden
Ayakizlerim kaderimle çarpışır
Ve kanar ve yanar yarınlarım...

Vakti gelmiş sarı yapraklar gibi
Koptuk, ayrıldık birbirimizden
Sarışın hüznlerimiz var artık
Oysa yeşillerdi tüm umudumuz
Mavilerdi göklerimiz denizlerimiz
Pembelerdi bütün düşlerimiz...

Ellerin bağrında kalakalmak mı
Gözlerini kanla doldurmak mı
Ve oturup aynı kanı ağlamak mı
Aşk buysa vazgeçtim sevmekten
Vazgeçtim senden ve sevmekten...

Sevmeyin beni bırakın başbaşa
Bırakın yalnızlığıma utancıma
Nasipsizliğime yanarak hep
Hayat buysa vazgeçtim ben
Kendi hakkımdan ve ömrümden...

Cılız ve savunmasız bir çiğlık gibi
Hüzünlü ve ezgisiz bir şarkı çalar
Karalar fışkırır yüreğimden gizli
Yollarım alinyazımla vuruşur
Ve sonlanır ve biter soluklarım...

Fırat Çandır

Sırdaşım

Bir demet yasemen yetecek
Yada bir kerecik gülüşün
Birtak seviyorum deyişin
Bitirecek içimdeki depremi
Elimden kazayla çıktı şiirler
Kazara gönül verdim sana
Ve ister istemez düştüm
Tozpembe düşlerin içine
O küçücük ellerin birkez
Dokunsa şu zavallı ellere
Yakardım yıkardım acıyı
Gözlerin birkez parlasa
Alıp götürür hayalin önce
Sonra metrelerce yüksekten
Yere bırakır paraşütsüz
Sevgin olur yerde kurtarıcı
Şarkıların bestesi melodisi
Kelimelerin harfleri heceleri
Nefes aldığımda göğsümün
Bir şişip bir inmesi anlatır
İçimdeki kocaman sevgiyi
Bir baksan anlarsın halimden
Bir görseñ şaşarsın zaten
Ne bileyim çok değiştim
Yada öyle diyor insanlar
Onlar ne bilecekse beni
Ne çektiği mi ne yaşadığını
İçimde kimin olduğunu
Ne savaşlar verdiğimi
Sessiz sessiz öldüğümü
Yaşayan ölüye döndüğümü
Sen bil istedim bir sen
Sadece sana döktüm
Cebimdeki derdi, bekleyişi
Sadece sana söyledim
Omuzumdaki görünmeyen
Ama gitgide ağırlaşan
Acı denen bilmem ne kadar
Bilmem kaç tonluk yükü
Sen bil istedim bir sen...

Fırat Çandır

Siyah Giyen Adam

En sevdiğin elbisen siyah
Kapkara kaşların saçların
Umutların belirsiz karalar
Tuttuğun takım bile Beşiktaş
Hep geceyi seversin
Güneşte bronzlaşmayı
Gözün kara hayata karşı
Korkmazsın korkunçlardan
Hatta korkutur geceyi bakışın
Çiçeksiz bir parkta
Karalı bir bankın üstünde
Önce yorganın sıcacık
Sonra kefenin olur
Siyah beyaz gazete sayfası
Karanlıkta doğdun yaşadın
Kimbilir ölümün bile belki
Belki değil karanlıkta olacak...

Fırat Çandır

Son Gece

Sabahın bir kör vaktinde
Daha güneş bile doğmadan
Sen vardın aklımda uyandım...

Öfkeyle kalktım yataktan
Ve kendime kızdım sırf seni
Seni düşündüğüm için...

Hani bana aldığın mavi gömleği
Bir de hüznü giydim üzerime
Aynanın karşısına geçip
Gördüklerime boş boş baktım
Aynada ne vardı ki zaten
Terkedilmiş bölünmüş kimsesiz
Kocaman bir hiç yani ben...

Üzerimde bunca yılın ağırlığı
Sensizliğin korkutucu sessizliği
Ve her zamanki düşüncelerimi alıp
Kendimi sokağa attım...

Biliyorsun benim adım deli poyraz
Estiğim gittiğim yön belli olmaz...

Hani her zaman bulduğumuz
Yemyeşil bir park vardı ya
Birkaç sokak aşağıda
Oradan geçiyordum da
Eski günler geldi aklıma
Sonra birden irkildim
Önümde bir araba çıkışıyordu
Önüme baksana diye şoförü...

Sanki hayat rengini kaybetmişti
Benim seni kaybettiğim gün
Binlerce milyonlarca insan içinde
Yapayalnızdım tek başıma
Çiçeklerin avaz avaz suskunluğu
Deli ediyordu insanı...

Geze geze akşam ettim
Hayatımdan birgün daha
Sensizlikten bir ömür daha bitti...

Evin kapısına geldim
Anahtarımı aradım bulamadım
Sonra eski alışkanlık
Menekşe saksısının altına baktım
Hani senin ektiğin menekşe...

Zindana giren bir mahkum gibi
Girdim odama soğuk ve zavallı

Bütün anılarımı ortaya serdim
Beraber dinlediğimiz kasetleri
Aşk şarkıları çalan kasetleri
Bu kez tek başıma dinliyordum
Onlar bile ağlamaklı çalıyordu...

İşte o anda aklıma birşey geldi
Bilirsin aklıma geldimi yaparım...

Kutusundaki kin ve öfke makinasını
Yani tabancamı çıkardım
Melek gibi görünüyordu
Oysa ki içinde emirlerini bekleyen
Azgın bir katil bir şeytan vardı...

Biran yine hayallere daldım
Ve sonra
Gecenin büyüsünü bozan
Herşeyi bitiren bir ses
Sokaklarda yankılanan acı bir ses...
Tek bir el silah sesi...

Fırat Çandır

Son Mektup

Biricik Aşkına...

Seni kaybettim istemeden
Biliyorum bir daha bulamam
Ama içimdeki çocuk
Heyecanla sana koşuyor
Söz geçiremiyorum
Dedim ya çocuk işte...

İlk buluştuğumuz günü
Yani doğduğum günü
Sana aşık olduğum günü
Hatırlıyor musun aşkım...

Sen bu satırları okurken
Ben kendimi unutmuş
Bir köşede bırakmış olacağım
Bu şehirden kaçmış aşkım
Sensizlikten kurtulmuş olacağım...

Gerçi kendimi kandırıyorum
Neden nasıl kaçırıyorum ki
İnsan gölgesinden kendisinden
Korkularından kaçabilir mi aşkım...

Yüreğimde sürekli koşuşturan
Hiç ama hiç durmayan bir tay var
Ne onu dizginleyebiliyorum
Durması dinlenmesi için aşkım
Nede kendime söz geçirebiliyorum
Seni unutmak özlememek için...

Bu sana yazıpta gönderemediğim
Yazıpta söyleyemediğim 17. mektup
Boşyere ağladığım gecelerde
Boşyere seni düşünüyorum
Nasılsa dönmeyeceksin değil mi...

Belki, belki birgün aşkım
Biran gelirden beni özlersin
Seninde kalbin delice atar
Gözlerin çok uzaklara
Çok gerilere dalar gider
Yada kendimi avutuyorum...

Eğer birgün biri vardı
Deli dolu biri vardı
Beni seven ama delice
Bana aşık ama ölümüne
Benimde sevdiğim biri vardı
Özlediğim biri dersen aşkım
Arkana bak kalbine bak

Beni dūşlerinde ara gözlerinde ara
Ben hep oralardayım aşkım...

Duygularımla... Fırat...

Fırat Çandır

Söz Sende

Yanyana yürüyoruz sadece
Hava puslu sisli ve biraz sarhoş
Yanyana ama mesafelerce uzak
Gereksiz birkaç kelimededen ibaret
Bütün konuşmamız muhabbetimiz
Aslında korkmaktayız farkındayız...

Hava soğuk sen üşümüştün belli
Ben titriyor ama erkeklik var serde
Hissettirmemeye çalışıyorum acemice
Bir ara gözgöze geliyoruz ama
Sanki suç üstü yapılmış failer gibi
Kayıp düşüyor bakışlarımız...

Bir ara duraksıyorum sen önümde
Biraz adım ötede fark ediyor
Omzunun üstünden usulca
Şanki yakalanmaktan korkan
Ürkek bir çocuk gibi bakıyorsun
Ses yok soluk çok bir zaman...

Yürüyoruz bir bilinmeze doğru
Zaman akıyor ayağımızın altından
Ve bu yol hiç bitmesin istiyorum
Gerekirse saatler durmalı şimdi
Yüreklere atmamalı vakit geçmemeli
Ve bu yol cidden hiç bitmemeli...

Toparlanıyor cesaretim uzaklardan
Elimi eline çarptırıyorum belli belirsiz
Ama kıyamıyorum ve korkuyorum
Ya uzaklaşırsa benden elin ve bedeninin
Kırılma noktasına geliyor tüm umudum
İçimi kaplıyor derin bir nefes duruyorum...

Yüreğim coşuyor ırmak misali içten içe
Dudağımda peydahlanmış çöl kuraklığı
Bir yanım inadına hiddetli bir halde
Bir yanım çarşaf olmuş deniz gibi
Bekleşmekte ve çırpınmakta dilim
Dudaklarım kenetli altı üstlü suskun...

Ve şeytana uyasım geliyor bir anda
Sağ elini yakalıyorum bir kararla
Yüzyüzeyiz bir adım aramızda
Seviyorum diyorum gözüm kapalı
Ben susuyorum sen susuyorsun
Sokak, karanlık ve zaman susuyor...

Zaten iriydi gözlerin gece gözlüm
Şimdi alevcesine çakmak çakmak
Yıldızlar yanıyor oynaşiyor içinde

Yüzünde beklentili şaşkın bir ifade
Dudakların hazırda bekliyorlar
Ve bekliyorum artık söz sende...

Fırat Çandır

Şehit

İki omuzunda
Ağlaşan iki melek
Üzerinde yorgan misali
Uğruna canını verdiği
Vatan toprağı...

Ne yatarsın be adam
Alnın açık başın dik
Kalksana ayağı
Salınsın duruşun
Bayrak misali
Gölgesinde bebeler
Huzurla uyusun...

Uyan be adam
Sen şehit oğlusun
Göğsünde yer etti
Kalleş bir kurşun
Bağı delindi toprağın...

Önce vatan dedin
Haysiyetini yitirmiş
Onurunu köyde bırakmış
Satılmışa inat...

Ne ana kucağı
Ne baba otağı
Burası peygamber ocağı...

Ne yatarsın be adam
Önce vatan sağolsun
Kalkta alem adam görsün
Ne yatarsın kalk be
Sen şehitsin şehit oğlusun...

Fırat Çandır

Şimdi Gitmeliyim

Yanlış bir zamadayız
En doğru mevsimde gelmek
Günleri aydınlatmak üzere
Şimdi gitmeliyim...

Yanlışlarımızı doğrulamak
Hikayemizi baştan yazmak
Filmi başa alabilmek için
Şimdi gitmeliyim...

Dudaklarını susturduğun
Gözlerini kapattığın anda
Yoksa bir daha gidemem
Şimdi gitmeliyim...

Ellerimin ellerinden ayrıldığı
Teninin ısını kaybettğim
Odayı sessizliğin sardığı an
Şimdi gitmeliyim...

Bir daha dönebilmek
Seni yeniden görebilmek
Yıpranmamak adına
Şimdi gitmeliyim...

Allah'tan hayır dilemeli
Bizim için dualar etmeliyim
Tevekkülle beklemek için
Şimdi gitmeliyim...

Sesin kulağımda kalmış
Nefesin dudağımda hapis
En ağlamaklı zaman şu an
Şimdi gitmeliyim...

Hatalarımı telafi etmek
Özürler biriktirip kucağıma
Yollarına serebilmek isteğim
Şimdi gitmeliyim...

Fırat Çandır

Tek Düşüncem

En güzel şeyiydi hayatımın seni sevmek
Seninle beraber öğrendim nedir gülmek
Sende bırakıp gittin ya sonunda
Sensiz tek düşüncem var oda ölmek...

Aşk dolu bütün sözlerin yalanmış
Seninle geçen mevsimim ayazmış
Çaresiz kaldı ya ellerim ve kalbim
Sensiz tek düşüncem var oda ölmek...

Yokluğuna alışamadım hala
Sensiz tek düşüncem var oda ölmek...

Fırat Çandır

Tek Suçum du Bu

O karalar içinden
Seviyorum diye haykırdım
Tem suçum du bu...

Sen ise silahlar çektin
Ela kurşunlar ela oklar attın
Tam göğsüme tam aklıma
Tam beynime beni kanattın
Vurdun, içim de ki
Çırpınan serçeyi öldürdün...

Senden tek isteğim
Bir gülümsemendi sıcacık
Kışın içim ısınsın diye
Saçlarını savurmandı
Yazın tatlı bir esinti olsun
Elini tenime sürmendi
Yaralarım lokman olsun
Bir kere adımı söylemen
Dünyalara bedel olacaktı
Ve seviyorum demen beni
En zengini ilan edecekti
Şu küçücük koca dünyanın...

Seni sevmekten başka
Aşık olmaktan başka
Neydi suçum ya da senin
Neydi ki derdin
Beni o karalara ittin
Uçurumun en üstünden
En altına attın beni
Tutduğum tek dalı
Benim kırmaya korktuğum
Nasıl oldu kırdın
Gözünü bile kırpmadan
Çektin dar ağacında ipimi
Şah damarımdan kestini
Kestini attın bir sözünle
Ölü doğdu sayende sevincim
İçimdeki çocuğu öldürdün...

O karalar içinden
Seviyorum diye haykırdım
Tem suçum du bu...

Fırat Çandır

Terkediyorum

Söktüm attım aşkını içimden
Soyundum tenimden sıcaklığını
Çırılçıplak kaldım karanlıkta
Sonunda terkediyorum seni...

Bütün gece hayalinle seviştim
Seni sevmiştim ben sevmiştim
Ama kahretsin işte kahretsin
Sonunda terkediyorum seni...

Diz çöküp sokağın ortasına
Gökyüzüne çevirdim yüzümü
Yıldızlara sesleniyorum suskun
Sonunda terkediyorum seni...

Fırat Çandır

Teşekkürler

İhanet ettin içindeki çocuğa
Dilin ihanet etti dudaklarına
Bense hala sadığım kendime
Bak hala yalnızım eskisi gibi
Sana söz verdiğim gibi kapalı
Ardına kadar aşk kapılarım...

Giderken sana iki renk bırakıyorum
Biri gözlerinin yangın mavisi
Diğeri yüreğimin kan kırmızısı
Teşekkürler beni mahvettiğin için...

Aşkımın protestosu zoraki gülüşüm
Yüreğimin acılı feryadı şarkılarım
Ruhumun haykırışı dudaklarımın
İnadına seni sevmesi ve susması
Sanmaki mutluyum o günden beri
Yada sen mutlu olacaksın bir daha...

Giderken sana iki renk bırakıyorum
Biri gözlerinin yangın mavisi
Diğeri yüreğimin kan kırmızısı
Teşekkürler beni mahvettiğin için...

Fırat Çandır

Tuhaf Şair

Şair olup şiir yazsam
Okuyanların içine işlerdi
Unutulmazdı söylemediklerim...

Sayfalarca yer işgal eder
Litrelerce mürekkep tükettirdi
Yazmadıklarım...

Kim bilir kaç kalemler kırılırdı
Savcısız, hakimsiz, avukatsız
Kurulmayan mahkemelerde...

Kaç çiçek idam edilirdi
Olmayan bahçelerin
Gelmeyen baharlarında...

Fırat Çandır

Umurunda mı

Baharlarım güze çalmış
Ecelim ellerinde kırılğan
Ben can çekmişim
Ben acılar çekmiş ölmüşüm
Senin umurun da mı...

Kurduğum düşler yıkılmış
Hayallerim sulara batmış
Ben parçalanmışım
Ben nefesi kesilmiş ölmüşüm
Senin umurun da mı...

Yarıpta küllere dönmüşüm
Şiddet görmüş dağılmışım
Ben bitirilmişim
Ben işkencelerle ölmüşüm
Senin umurun da mı...

Fırat Çandır

Unutmak

Sensizliği saklıyorum koynumda
Evcil acılar yetiştiriyorum
Senden gizli zavallı yüreğimde
Hergün yeniden ölüyorum...

Sahte gülüşler kaldı yüzümde
Buruk bir ayrılık dudaklarımda
Karnımda sancılarım var
Umuda gebe nasılsa yarınlar...

Kendime direniyorum olduğunca
Karşı çıkıyorum düşüncelerime
Sırf içinde sen olduğun için
Seni unutmam gerektiği için...

Acıyor acıtıyor bir yanımda
Kanıyor yüreğimin çiçekleri
Ve tekrar tekrar ölüyor umudum
Mavi gözlerinden uzakta...

En son dün hırsıyla bıraktım
Sokağına ayak izlerimi
Elimde bir buket renkli acı
Ve bir dolu umut içimde...

Bak yavaş yavaş alışıyorum
Sensiz kalıpta can çekişmeye
Hergün dahada artıyor
Kalbimdeki yaranın kanaması...

Defterimin arasında bir resim
Tanımadığım bir kadın resmi var
Sana benzetipte adını verdiğim
Deniz gözlü hırçın bir kadın...

Acının hasretin adı sen olunca
Acı çekmek bile hoşuma gidiyor
Hoşuma gidiyor kara geceler
Yalnızlığın içinde seni düşünmek...

Dinle bak ne güzel söylüyor
Ne güzel anlatıyor şarkılar
Elimde değil işte unutmak
Asırlarda geçse yapamayacağım...

Fırat Çandır

Unuttum Seni de

Günlere acımıyorum artık
Seninle güzellerdi diye
Güllere su vermiyorum
Seni benzetirdim onlara
Ama öğrendim benzerliğini
Onlarda aynı senin gibi
Cinslerinin en kasıntı örneği...

Yeminler olsun unuttum
Doğum gününü ismini cismini
Sildim hafızamdan herşeyini
Yok gözlerimde gözlerin
Teninin kokusu belirsiz
Onlarcasından biri artık
Sesinin tın'ı karıştı uğultuya...

Bu kadar ucuza gitmemeli
Bu kadar kolay bitmemeliydi
Kalles bir kurşuna kurban
Koca bir yiğit gibi bitiverdi
Kansız bıçaksız mecburi
Seni gamzelerine gömdüm
Düştü yüzün yüzümden...

Seni o kadar sevmiştim ki
Acıtmana bile izin verdim
Beni kanatmana yok etmene
Hep birşeylerimden geçtim
En sonunda da senden
Gücüm kalmadı artık
Kalmadı seni hala sevmeye...

Gözyaşlarım adına değil
Ağrıtarımda bitti soluğumda
Sevgimde bitti sende kaldı
Son kalıntıları parçacıkları
Belki bir dahası yok kimbilir
Gerçi umrumda da değil
Sevmeyi de unuttum seni de...

Fırat Çandır

Üşür ve Korkarsın

Alkol bağımlısı gecelerin
Baş ağrısı sabahlarında
Şuursuz sevişmeler içinde
Bir pişmanlık duygusu kaplar
Önce ruhunu sonra bedenini
Üşürsün...

Dokunuşsuz sevişlerden
Sevgisiz sevişmelerden kaçar
Anlamını bilmediğin kelimelerle
Bilinmedik duyulmadık cümleler
Yaşanmadık hayatlar anlatır
Korkarsın...

Fırat Çandır

Varsın Olmasın

Sensiz kalacaksa biçare ömür
Varsın çürüsün bedenim
Bir daha çınlamayacaksa sesin
Varsın duymasın kulağım
Adını anamayacaksa yeniden
Varsın sussun dudacağım
Tutamayacaksa sıcacık elini
Varsın kırılısın ellerim
Senden başka sevemeyecekse
Varsın çarpmasın yüreğim...

Fırat Çandır

Vazgeçilmezim

Daha doğmadan yazılmış yazım
Daha doğmadan anlıma bu sevda
Kaderim bağlanmış iki mavi göze
Sen benim tek vazgeçilmezim...

Yapraklarım kurumuş düşmeden yere
Güllerim solmuş daha açmadan
Bakışlarından uzakta buz tutmuşum
Sen benim tek vazgeçilmezim...

Şarkımız yarım kalmış şiirimiz susmuş
Hayat bitmiş sanki mahvolmuş
Ümidim yitik karanlıkta kaybolmuş
Sen benim tek vazgeçilmezim...

Dört mevsimde ayaza çaldı ömrümde
Küçük bir avuntu ufacık gönlümde
Birde eski resmin titreyen ellerimde
Sen benim tek vazgeçilmezim...

Ufkumun batan güneşinde hayalin
Gökyüzünde duruyor masmavi gözlerin
Sesin kalmış içimde birde kendin
Sen benim tek vazgeçilmezim...

Duman duman oldu aklımda hasretin
Amaçsız kaldı sen gideli gecelerim
Güneş doğmadı olmadı gündüzlerim
Sen benim tek vazgeçilmezim...

Şöktüm attım hayatımdan sonunda
İçinde senin olmadığı herşeyi
Ve seni sonsuzadek ömrüme yazdım
Sen benim tek vazgeçilmezim...

Fırat Çandır

Yalancı Şahit

Anasona tiryaki vakitler geçer
Ömrümün tren raylarından
Çekilmiş esrar dumanı kaplar
Öracıkta boğuverir gökyüzümü...

İhtiyar kemanın hırıltılı sesinde
Naralar patlatılır kahpe karanlığa
Oysa kimseler duymaz bilinir
Sokak kalabadır ve ses kısılır...

Ayrı gayrı hasret çeker oluyordu
Üzülüyor ağlıyordu bekleyen insan
Birgüne birgün sevda olmuyordu
Yine yokuşlar yukarı çıkmıyordu...

Hep yakalandık belki gizliden
Ne hata yapsak ne günah işlesek
Hazırdı yalancı şahit mazeretimiz
"Şişede durduğu gibi durmuyor"...

Kimse korkmaz iki kadeh atınca
Ne ecelden ne de Azrailden
Hoş o da aldırılmaz ya işini görür
Son kadehini beklemeden birinin...

Yetirilmeye çalışılırken var güçle
Farketmeden yitilir ömürler
Fişlenip susturulur öpülesi dudaklar
Kesilir nefesi bir canın bir cananın...

Yine sevdalar yazıldı günlüklere
Yeni ayrılıklar kazıldı yüreklere
Gözyaşları oynaşmakta yine
Çocuk yüzlerde körpe bedenlerde...

Bir mum ışığının titrek aydınlığında
Suç üstü bir ağlamakla basılan
Direnişle inkar edilen sorgularda
Silüetler silinir kayıt defterlerinden...

Soğuşun inadına yüzüne çarptığı
Gecenin en kör en hain bakışında
Alev alır susar ve sadece yanar
Ad'sız adamların karşılıksız sevdaları...

Fırat Çandır

Yalansa Yalan De

Gecelerin gölgesine sakladım
Gündüzleri bir ağaç kovuğunda
Kimselere göstermedim gözyaşımı
Yalansa yalan de...

Bari herşeyini al sana ait
Bana seni hatırlatacak
Birtak masum gözlerin kalsın
Onlar senden çok beni anlatır
Yalansa yalan de...

İncinme diye dokunamazdım
Öpemezdim dudaklarını kırılma diye
Tek suçum seni seviyorum demekti
Yalansa yalan de...

Al ve git artık senimi
Aklımıda alki seninle beraber
Sende kalmasın düşünmesin
Senden başka sevincim
Senden başka hiçbirşeyim
Gözlerinden başka hazinem
Aşkından başka varlığım olmadı
Yalansa yalan de...

Belki yaşarım sensiz sokakları
Şehrin ihtiraslı soğuklarında
Hatıranla sevişiriz rüyalarda
Uykusuz kabuslarda buluşuruz
Seni unutmamı isteme imkansız
İnkâr etme seninde beni
Yalansa yalan de...

Fırat Çandır

Yalnızlık ta Güzeldir

Önümde dumanlı bir yol
Ucu yok bucağı belirsiz
Senden gelir sana dönmez
Olsun yalnızlık ta güzeldir...

Düşlerimde kalır bedenim
Hissedemem sıcaklığını
Sarılamam ısınamam belki
Olsun yalnızlık ta güzeldir...

Olsaydı gözlerin yeşil
Zümrüte maviyse denize
Benzerdi karaysa geceye
Olsun yalnızlık ta güzeldir...

Sesin titretmesede içimi
İliklerime işlemesede bakışın
Bilmesemde seni ve kimliğini
Olsun yalnızlık ta güzeldir...

Beklesemde sonsuza kadar
Gelmeyeceğini bile bile
Ve canımı acıtsada sensizlik
Olsun yalnızlık ta güzeldir...

Fırat Çandır

Yanımda Olaydın

Kader çıkardı çeşitli
Ne zorluklar yoluma
Şen yanımda olaydın
Ölüm gitmezdi zoruma...

Tüm dertler içimde
Bütün acılar yanımda
Olmayansa sensin
Şu yalancı dünyada...

Fırat Çandır

Yapsana Beni Bıraksana

Gücüm yok seni unutmaya
Cesaretim yok yalnız kalmaya
Kolaysa becerebilirsen sen
Sen yalnız kalsana hadi
Hadi beni aramasana
Sen unutsana kolaysa
Yapsana beni bıraksana...

Yüreğinden adımı kazısana
Yıpratsana hoyrat sevdamızı
Hayatından çıkarıp atsana
Yok etsene anılarımızı
Defterinden şiirlerimi
Bir gece de siliversene
Yapsana beni bıraksana...

Fırat Çandır

Yarım Bir Ben

Yarım bir ben kaldı
Beraber gezip tozduğum
Oturup içtiğim ağladığım
Bir köşede sızıp kaldığım...

Yarım bir ben kaldı
Adını duvarlara yazdığım
Güldüğüm ve oynadığım
Sirt sırta soluklandığım...

Yarım bir ben kaldı
Sirtından bıçakladığın
Vurup vurup kaçtığın
Arkanda bıraktığın...

Fırat Çandır

Yarından Bana Ne

Dünden elimde kalan
Bir avuç hiç,
Bugünde ne güzellik
Ne iyilik gördüm
Yarından hangi sevinçle
Ne beklerim...

Fırat Çandır

Yıllar Önce / Sonra

Yıllar önce altın gibiydi
Şimdi gümüşe çalmış
İpek dokulu saçların
Bir bıçak gibi kesmiş
Geçen yıllar yüzünü
Gözlerinin fırtanısı
Süt liman gibi olmuş
Çarşaf gibi dümdüz
Bakışların kaymış
Sıcaklığı yok artık
Yılların yorgunluğu
Sirtında koca kambur
O cıvı cıvı titrek sesin
Salmış kendini artık
Hasta hırıltılarla dolu
Yüreğindeki yangın
Sönmüş küllenmiş bile...

Fırat Çandır

Yok

Daha hissetmediğim
Duygularım var benimde
Henüz yaşamadığım
Asklarım var kalbimde
Hala söyleyemediğim
Sözlerim var dilimde...

Ama
Ne tattıracak sevgili
Ne yaşatacak umut
Ne de söyletecek cesaret
Yok içimde...

Fırat Çandır

Zebani

Yanardım gözlerinin içindeki
Deli mavi cehennemin ateşine
Şimdi gidişinin ardından üzgün
Yine yanıyorum ama bu kez
O cehennemin ateşi kırmızı
Cehennemin zebanisi sensin...

Fırat Çandır

Zergavut

Zergavut'un karşısında oturuyorum
Elimde kağıt kalem ve hasretin
Güneş usul usul batarken günden
Yine birşeyler yazmak geldi içimden...

Sen kokan bir esinti var havada
Saçlarımı okşayan beni kollarına alan
İçimdeki yangını körükleyerek esen
Ve gitgide içimi ürperten bir esinti...

Kimbilir daha nerelere gidecek
Daha kaç kişiye umut verecek
Ve kimbilir bir daha ne zaman gelecek
Sen kokan hasret dolu bu esinti...

Zergavut'un karşısında oturuyorum
Aklımda geçmişim sen ve özlemin
Yollar usul usul uzaklaşırken senden
Yine ağlamak geldi içimden...

Karamsar bir duygu var içimde
Neden bilmem gökyüzünde sen varsın
Yine aklımda nihayi son ve geçmişim
Hangisi daha çekici ölüm mü yaşam mı?

Burası Tunceli ili Nazımiye ilçesi
Adı Dallıbahçe kaldığımız zindanın
Gardiyan 550 gün ve mecburiyet
Hangisi daha uzak sen mi zaman mı?

Fırat Çandır

Zor Olan

Yüreğin yangın mahali
İçerin deprem bölgesi
Ve ruhun olay yeriye
Suspuz olmaktadır zor olan...

İçinde birikmişken zehir
Onlarca cümle aklında
Ve küfür gelmişken diline
Suspuz olmaktadır zor olan...

Aptallardan akıl almak
Körün gözüyle görmek
Zorları seçmekse tercihin
Suspuz olmaktadır zor olan...

Yar önünde sırtı dönükken
Biterken candan öte aşkın
Ve giderken bütün ömrün
Suspuz olmaktadır zor olan...

Fırat Çandır